

(Šesta dopolnjena in predelana izdaja)

Zakonska skupnost

Tematska Knjižica

št. **57**

..... VSEBINA.....

1. Poglavlje – Ljubezen med dvema človekoma na zemeljski stezi... Blagoslovljene zakonske zveze... Poslanstvo...

*Ljubezen med moškimi in ženskimi na zemeljski stezi... je lahka Božanska
in tako tudi čista (pravilna)... ali napačna... od nasprotnika...*

»Skupnost v Ljubezni... Lahkotna zemeljska steza...« (BD 1021)	4
»Ljubezen med dvema človekoma...« (BD 1459)	5
»Ljubezen... Napačna... Božanska... Med dvema človekoma...« (BD 3310)	6

*Kako se vstopi v resnično zakonsko zvezo in na čemu mora biti le ta utemeljena?!
Od česa je odvisen Božji blagoslov?! Resnična Ljubezen združuje za večomaj...*

»Zakon... V Božji prisotnosti in pred svetom...« (BD 4357)	7
»Prava, zakonita zakonska skupnost pred Bogo...« (BD 4843)	8
»Božji blagoslov za vsakršno delovanje... Zakonske skupnosti...« (BD 6940)	9

»Kar je Bog združil, naj človek ne loči...«

*Blagoslovljene zakonske skupnosti so preko njihove harmonije predvidene za duhovno sodelovanje...
Pomembnost njihovega skupnega dela v času Konca... Poslanstvo...*

»Kar je Bog združil, naj človek ne loči... Od Boga blagoslovljene zveze...« (BD 4655)	11
»(Osebnost)...« (BD 4091)	12
»Osebnostne besede...« (BD 4387)	13
»Skupno delo za Božje kraljestvo... (Osebnost)...« (BD 4065)	15
»(Osebnost)...« (BD 4135)	16

2. Razlaga o »sorodnih dušah«... Spol popolnih bitij...

*Razlaga o »sorodnih dušah«... Kaj je to »nebeška poroka«?!
Povezovanje sorodnih duš v področju onostranstva in skupno delo...
Povezovanje sorodnih duš v času življenja v telesu brez zemeljske zveze...*

»Medsebojna povezanost podobnih duš...« (BD 8585)	18
»Duhovne in zemeljske zveze... Stopnja zrelosti...« (BD 3309)	20
»Duhovno povezovanje... Duše brez zemeljske povezanosti...« (BD 4504)	21

Razlaga o »podobnih občutkih«...

Delci duše in njihova količina pogojujejo »sorodnost«...

»Razlaga o podobnih občutkih... Delci duše...« (BD 5207)	22
--	----

»Androgina bitja... Onostranstvo...« (BD 6821) 24

3. Srečanje zakonskih parov po smrti...

Srečanje zakonskih parov po smrti...

»Ponovno srečanje in združitev v onostranstvu...« (BD 6851) 27

Izgleda, da je Bertho Dudde na nebu (do)čakal njen ženin?!...

»30.3. (Hugo)...« (BD 0355) 29

»Blažena sreča v onostranstvu (hiša)... Opozorilo o napredku tega dela...« (BD 0837) 30

4. »Problem« seksualnosti... Samostansko življenje... da ali ne?!

Sekšualni nagon in njegov Božanski namen... Velika nevarnost za dušo, če se nebrzdano prepušča telenemu poželenju... Podedovan greh...

»Čutna vznemirjenost... Spočetje... Namen...« (BD 0850) 33

»(Borba proti samemu sebi, poželenja in njihovo premagovanje...« (BD 6127) 33

»Pohotna Ljubezen...« (BD 0873) 35

»Tretja, četrta, peta in šesta zapoved...« (BD 4979) 35

»Podedovan greh...« (BD 5967) 37

*Bog bo na določen način ocenil stopnjo Ljubezni,
ko se dva človeka združita povsem telesno... Ta stopnja Ljubezni pa pogojuje to,
ali bo telesna združitev prinesla blagoslov ali pa ne bo obstala pred Bogom...*

»Telesnost... Zemeljske zahteve... Dejavnost v Ljubezni...« (BD 2473) 40

Samostansko življenje... da ali ne?!...

»Samostansko življenje?...« (BD 1027) 41

»Samostansko življenje?...« (BD 1028) 42

»Ločenost od sveta... Samostan...« (BD 0391) 43

Dodatek

»Molitev za vrlo ženo in moža 46

O Berthi Dudde

»Očetove Besede... Razlaga imena BERTHA DUDDE« (BD 0763) 47

1. Poglavje

**Ljubezen med dvema človekoma
na zemeljski stezi...
Blagoslovljene zakonske zveze...
Poslanstvo...**

*Ljubezen mod moškimi in žensko na zemeljski stezi... je lahko Božanska
in tako tudi čista (pravilna)... ali napačna... od nasprotnika...*

BerthaDudde, št. 1021, 24. julij 1939

SKUPNOST V LJUBEZNI... LAHKOTNA ZEMELJSKA STEZA...

Po najbolj dolgi stezi na Zemlji ni težko potovati, če pri tem ni potrebno, da jo človek prehodi sam, ker je vsako težavo in skrb lažje prenašati v dvoje. Osamljen človek nosi sam vsa bremena in skrbi. On nima ljubečega srca, s katerim bi se lahko pogovarjal; nihče mu ne pomaga, ko je v nevarnosti, da se bo zlomil in nihče ga ne more potolažiti in podpreti v težkih časih. In usoda mnogih zemeljskih osamljencev je takšna, da oni vedno in za vedno hodijo (*o*)sam(*ljeni*), četudi živijo med veliko ljudmi. Oni se povlečejo iz sveta v osamo, pri čemer zavračajo vsako tolažbo in dejavno pomoč, zaradi česar morajo prehoditi neko mučno in zelo dolgo zemeljsko pot v nenehni izolaciji (*osamitvi*).

Naravni zakon povezuje ljudi; naravni zakon zahteva skupnost, ker je to navsezadnje temelj nadaljevanja življenja Stvarstva in njegovih živih bitij. Vse v človeškem bitju hrepeni po njegovem alter egu (*ali »drugem jaz-u«*); človeško bitje po naravi čuti nagon po združitvi z osebo podobnega značaja (*narave*); v srcu vsakega človeškega bitja prebiva Ljubezen, ki se želi izraziti do tega drugega jaza, zaradi česar je združitev moškega in ženske nek nepreklicen zakon, ki ga je določil Sam Božanski Oče.

Torej temelj vsake združitve mora biti zelo globoka Ljubezen; vsak od njiju si mora prizadevati iz globine njegovega srca (*u*)streči drugemu, ravnati z njim z Ljubeznijo in začeti odnos, ki se popolnoma podreja Božanski volji. Potem bo Božji blagoslov ravno tako počival na takšni združitvi, kakor bo obenem tudi potovanje preko zemeljskega življenja lažje za oba, ker jima bo njuna medsebojna Ljubezen pomagala prestati vse težave, pri čemer ta Ljubezen ravno tako zagotavlja, da je tudi Oče prisoten tam, kjer čista Ljubezen združuje dva človeka. Tu bo namreč opazna dejavnost večnega Božanstva. Čista Ljubezen ju bo prečistila in njune oči usmerila k nebu. Z vrlino njune prisotne dejavne Ljubezni, ki pa je navsezadnje Božanska, bosta prepoznala Boga, Gospodarja, pri čemer bosta iz tega spoznanja črpala moč, da bosta premagala vse težave v življenju... Onadva skupaj hodita z Bogom... v blaženi skupnosti sta se začela zavedati dejstva, da Bog mora biti prisoten tam, kjer je Ljubezen; in to spoznanje jima daje blaženo srečo, ker bo potem človeško bitje vedelo, da je varno pod Očetovo zanesljivo zaščito. AMEN

BerthaDudde, št. 1459, 7. junij 1940

LJUBEZEN MED DVEMA ČLOVEKOMA...

To, kar vi človeška bitja imenujete Ljubezen, je občutek bližine, ki ga Bog želi, zaradi česar se mu ni potrebno, odpovedati pred Njim. Sam Bog je vstavil ta občutek v vaše srce, da bi vas osrečil, kakor tudi da bi približal Sebe. Namreč naklonjenost (*Ljubezen*) do drugega človeškega bitja, ki se jo da globoko (*ob*)čutiti, mora biti obenem tudi Ljubezen do Boga, ker je navsezadnje to bitje Božja stvaritev, zaradi česar ni nobena živa stvaritev (*sama*) predmet te globoke naklonjenosti, temveč ravno tako Sam Stvarnik, tako da vi izkazujete večnemu Stvarniku enako Ljubezen, katero dajete Njegovi živi stvaritvi. Ta Ljubezen mora biti takšna, da daje in ne takšna, da zahteva oz. hrepenenje mora biti enako Ljubezni... Bog je ustvaril Njegova živa bitja za skupno srečo, pri čemer mora eden streči drugemu in mu tako dati to, kar si sam želi (*da bi prejel*); in če od njega želi Ljubezen, mu mora on ravno tako dati Ljubezen. To je tisto, kar želi Gospodar, Ki bi želel na enak način dati Njegovo Ljubezen Njegovim bitjem, pri čemer si ravno tako želi, da ga bodo tudi oni ljubili.

Toda če človeško bitje želi edinole svetovno korist, potem njegova ljubezen ne bo resnična (*prava*), ker bo le ta nastala iz sebičnosti, katera pa nima Božanskega porekla. V tem primeru je Božanski nasprotnik (*Satan*) postavil občutek v vaše srce, da bi oslabil vašo voljo in preusmeril pozornost na poželenje vašega telesa. Potem pa bo vsak poizkušal vzeti, ne pa dati, pri čemer potem tudi ljubezen ne bo imela blagodejnega učinka. To je namreč ljubezen do sveta, ljubezen čutil... to ni občutek, ki ga želi Bog, temveč je to nasprotnikov način, da povzroči, da vi padete. Vi boste potem ta nagon, ki prevladuje v vas, pomotoma imenovali Ljubezen, čeprav pa je to namesto tega poželenje in sebičnost, ne pa nesebična Ljubezen, ki osrečuje.

Tisti, ki so nastali iz Boga, morajo ponovno najti eden drugega in skupaj težiti k Bogu, da bi eden drugega podpirali in vodili na stezi vzpona (*na višje*). In ta Ljubezen se mora izraziti v vzajemnem hrepenenju; človeško bitje mora prisotnost druge osebe doživeti kot najbolj prekrasen Božji dar sijoče sreče; njegovo srce mora polno hvaležnosti slaviti Stvarnika, Ki mu bo poslal žarek Njegove svetlobe Ljubezni, tako da mora njuna skupna Ljubezen ustvariti dobre misli ter narediti dobra dejanja. Ta (*kšna*) Ljubezen je popolnoma v skladu z Božjo voljo; ona ustvarja srečo in navdušuje... ona ne zahteva, temveč daje... ona je od Boga in vodi nazaj k Bogu... ona ne pozna meja in bo obstajala za vekomaj, ker če je od Boga, potem jo ni mogoče zaustaviti. Ona bo vedno in za vekomaj pomenila srečo in veselje, pri čemer bo ostala nespremenjena, ker je to nekaj

duhovnega, kar izhaja iz Boga, kar ne vpliva na telo, temveč na dušo človeškega bitja, zaradi česar to ne bo občutek telesa, temveč duše. Ljubezen je moč, ki združuje duhovna bitja, pri čemer naleti na popolno Božje odobravanje. AMEN

***

BerthaDudde, št. 3310, 28. oktober 1944

LJUBEZEN... NAPAČNA... BOŽANSKA...
MED DVEMA ČLOVEKOMA...

Nobena molitev, ki je namenjena iz globine srca, ne gre mimo ušes nebeškega Očeta, ne da bi bila uslišana. In vsaka pomisel na Boga daje moč in milost... Njegova Ljubezen je namreč nenehno s tistimi, ki se borijo za notranji mir, ki Mu želijo pripadati in ki se morajo boriti proti skušnjavam tega sveta, pri čemer jim bo pritekla moč takrat, ko jo bodo potrebovali...

Bog je človeku Ljubezen vstavil v srce; On mu je omogočil ta občutek, ki pa ni več zemeljski, temveč je Božanski, če le ima pravo smer. Ljubezen je želja po združitvi. Vendar pa je ona lahko ravno tako usmerjena na še nezrelo duhovno, na materijo ali razne svetovne užitke, ki pa vlečejo navzdol, ki ne plemenitijo, temveč spuščajo dušo (*da nazaduje*). In tedaj je to napačna ljubezen, proti kateri se je potrebno boriti zaradi duše. Ta ljubezen ni Božanska, ker Božanska Ljubezen stremi k svetlim višinam; ona teži k združitvi z duhovno zreliimi (*elementi*); ona se trudi edinole osrečiti in nikoli ne teži k zemeljskemu posedovanju. In tako se pravilna Ljubezen tiče vseh stvari, toda edinole v smislu odrešenja, ker ona želi pomagati povsod, kjerkoli je potrebna pomoč.

Pravilna Ljubezen se lahko prebudi med dvema človekoma, če je le na prvem mestu princip, ki daje, ki želi osrečiti, celo če človek pri tem (*ob*)čuti lastno srečo, ker pravilna Ljubezen mora osrečiti, ker je Božanska. In pravilno Ljubezen mora okarakterizirati hrepenenje po združitvi, samo da se to lahko zgodi telesno ali duhovno. Zveza, ki je samo telesna, lahko predstavlja nevarnost za pravilno Ljubezen, če človek ni dovolj močan in če se Ljubezen, ki daje, spremeni v tisto, ki zahteva (*želi posedovati*). Duhovna Ljubezen je in ostaja Božanska, pri čemer ne more nikoli povzročiti človekovega nazadovanja, ker je Ljubezen stopitev duš, združitev zaradi povečevanja duhovne moči... In to je Ljubezen, ki Bog želi; ona namreč izboljšuje dušo (*omogoča, da napreduje*), ker sta hrepenenji obeh usmerjena navzgor, pri čemer gresta potem onadva skupaj po tej poti. Torej telesna Ljubezen mora biti vedno žrtvovana duhovni, kar pomeni, da je potrebno premagati telesno poželenje. Človek mora želeči edinole dajati in nikoli posedovati; mora biti pripravljen žrtvovati, če le lahko tako pomaga

drugemu; mora se boriti s samim seboj, da bi Ljubezen ostala pravilna, Božanska, da bi Ljubezen ostala popolnoma duhovna, ki se dviga (*raste*) v višino.

Nesebična Ljubezen do bližnjega vedno dokazuje pravilno (*resnično*) Ljubezen. In vse dokler je medsebojna Ljubezen dveh človekov sestavljena iz nesebičnega služenja, je ona Božanska in je blagoslovljena s strani Boga... On je namreč ustvaril ljudi ene za druge; On jih je združil, da bi skupaj koračili v višine (*da bi njihove duše skupaj napredovale proti Bogu*), pri čemer bo On blagoslovil vsako zvezo, katere temelj je čista Božanska Ljubezen... In to Ljubezen morate čuvati kot najsvetejše bogastvo, da bi ostala čista in Božanska do konca življenja. AMEN

.....2.....

*Kako se vstopi v resnično zakonsko zvezo in na čemu mora biti le ta utemeljena?!
Od česa je odvisen Božji blagoslov?! Resnična Ljubezen združuje za večkoma...*

Bertha Dudde, br. 4357, 28.-29. junij 1948

ZAKON ... V BOŽJI PRISOTNOSTI IN PRED SVETOM...

Vi morate eni druge najti v Ljubezni, ker drugače Jaz ne bom blagoslovil zakonske skupnosti. Zakon je skupnost, to je skupno življenje v najgloblji harmoniji. Zakon je stanje, katerega ni mogoče ustvariti zakonsko... predpogoj zanj je vedno popolnoma nesebična Ljubezen, ki se ne more nikoli več ugasniti, ko je enkrat prižgana v srcu. Pravilna vrsta Ljubezni namreč združuje srca; to ni fizična (*telesna*) Ljubezen, ki zahteva zadovoljevanje in omamljenost čutil; to ni Ljubezen, ki zahteva... Ljubezen, ki vedno samo daje in podarja srečo, je temelj zakona, katerega sem Jaz blagoslovil.

Zakon je iskrena skupnost dveh človekov (*partnerjev*), katerih srci čutita čisto Ljubezen eden od drugega... takšne poroke je nemogoče razdreti, ker resnična Ljubezen nikoli ne mine. In ta zakon se bo zgodil, čim se Mi dva človeka priporočita za blagoslov njune zveze. Potem sta onadva pred Menoj mož in žena, pri čemer bosta ostala skupaj, dokler ju smrt ne loči. Vsak, ki se poroči na ta način, bo vedno imel občutek, da pripada drugi osebi, celo če ju ločijo zunanje okoliščine. Moj blagoslov bo počival na njima, ker je bil razlog za zvezo najsvetejši občutek, ki ima svoj izvor v Meni, kar pa je glavni pogoj za zakon, ki ga Jaz želim.

Čeprav pa se v teh časih na Zemlji le redko lako najde čisto Ljubezen, četudi se vseeno še naprej formirajo zakonske zveze. To ni v nasprotju z Mojo voljo, ker se mora človeštvo reproducirati (*razmnoževati*) zaradi tega, ker brezštevne duše čakajo na svoje utelešenje s ciljem, da prehodijo svojo poslednjo fazo razvoja v materialnem svetu...

Zato se poroki med dvema osebamama mora dati navzven prepoznavno formo, strukturo, ki uteleša določene zakone, dolžnosti in pravice. Brez teh bi ljudje kaj hitro prekršili Moj nujni red, pri čemer bi ogrozili pravilno izobraževanje (*vzgojo*) svojih otrok, ki pa je torej najbolj pomembno za njihov duhovni razvoj. Zakonska forma zakonskega obreda je glede na to v skladu z Mojo voljo; toda to, ali bom Jaz dal blagoslov, pa je odvisno od stopnje vzajemne Ljubezni med moškim in žensko glede na to, da je Moj blagoslov odvisen od tega, ali je bil zakonski obred (*ceremonija*) opravljen pred ljudmi ali pač v Moji prisotnosti.

Če je bil zakonski obred opravljen iz drugih razlogov, brez globoke vzajemne Ljubezni, potem bo zveza sicer zagotovo veljavna pred svetom, pri čemer Jaz ne bom zavrnil Moje podpore, če je bilo zanjo zaproseno. Vendar pa to ni stanje skupnosti, katero Jaz želim in katera zaradi Ljubezni postaja neko dejanje sreče, katerega bom Jaz blagoslovil. Ker bo princip dajanja prevladoval v prisotnosti čiste Ljubezni, Jaz, Ki sem sama Ljubezen, ne bom nikoli izključen iz takšnega zakona, pri čemer bo Moj Duh vodil ljudi in deloval v tistih, ki stopijo pred Mene kot mož in žena in prosijo za Moj blagoslov. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4834, 10. februar 1950

PRAVA, ZAKONITA SKUPNOST PRED BOGOM...

Zakonska skupnost absolutno zahteva Božji blagoslov, ker je drugače zakon lahko še kako zakonit na Zemlji, toda ni na nebesih. Vsak, ki se združuje na Zemlji brez vere v Stvarnika in Dobavitelja vseh stvari, v Boga in Očeta večnosti, si ne bo mogel prisvojiti Božjega blagoslova. On ne prizna Boga, pri čemer ravno tako Bog ne bo priznal zveze, četudi je le ta zakonito sklenjena na Zemlji oz. četudi so bile izpolnjene vse zakonske ceremonije.

Edino takrat, ko oba stopita pred Boga s prošnjo, da blagoslovi njuno zvezo, ko oba priznata Boga kot njenega Gospodarja, h kateremu bosta stremela v Ljubezni, sta lahko prepričana v Njegov blagoslov, ker je Bog prisoten tam, kjer je prisotno

hrepenenje po Njem. On je učinkovit pričevalec zakonske skupnosti, ki je utemeljena na vzajemni Ljubezni.

In zato je povsem razumljivo to, da je le malo tistih zakoncev, ki lahko trdijo, da so združeni pred Bogom, ker celo ceremonija v cerkvi ne bo nadomestila izpolnjenih pogojev, katere zahteva Bog. Ljudje namreč lahko ravno tako opravijo cerkveno ceremonijo (*obred*) brez Ljubezni, zaradi zemeljskih koristi, česar pa Bog ne bo nikoli blagoslovil...

Zakonska skupnost je sveta institucija, katero je postavil Bog za razmnoževanje človeške rase, kakor tudi za medsebojno dozorevanje duš, ki sta z Ljubeznijo pritegnjeni ena k drugi. Torej na zakonsko skupnost se ne bi smelo gledati kot na poslovno partnerstvo, v katerega je potrebno vstopiti, da bi se prepustili senzualnosti (*telesnim poželjenjem*) ali da bi dosegli zemeljske koristi.

Zakonska skupnost ravno tako ni stanje, katerega je mogoče prostovoljno prekiniti ali spremeniti. Vsak, ki je zakonito združen pred Bogom oz. ki je prosil za Božji blagoslov s skupno sorodno voljo (*v smislu: da se dve volji-moža in žene skupaj strinjata*), ostaja za vekomaj združen pred Bogom in ga lahko loči edinole smrt, pri čemer doživi začasno razdvajanje. Vendar pa se takšni življenjski sopotniki ravno tako združujejo eden z drugim v duhovnem kraljestvu in skupaj stremijo navzgor.

Združitev podobno-mislečih duš je tako na Zemlji, kot tudi v onostranstvu največje veselje in cilj, tako da bo vsak, ki se je združil preko Ljubezni, ostal združen za vekomaj. Vendar pa je le malo takšnih pravih, zakonitih zakonskih skupnosti pred Bogom... tako da je le redko moč najti globoko srečo in duhovni sporazum na Zemlji, ker oni zaradi lastne senzualnosti temu ne pripisujejo nikakršne pomembnosti, temveč so zadovoljni le s čisto fizično simpatijo (*privlačnostjo*), za katero se ne more nikoli reči, da je globoka Ljubezen, kakor ravno tako ne bo nikoli dolgo trajala. Edinole tisti, ki iskreno prosijo za Božji blagoslov, bodo vstopili v pravo, zakonito zakonsko skupnost pred Bogom, pri čemer bodo oni živeli v harmoniji duš vse do njihove fizične smrti, kakor tudi v večnosti.

AMEN

***

Bertha Dudde, br. 6940, 9. oktober 1957

BOŽJI BLAGOSLOV ZA VSAKRŠNO DELOVANJE...
ZAKONSKE SKUPNOSTI...

Vsi blagoslovi, da bi bili učinkoviti, morajo priti od Samega Boga. Blagoslov od človeškega bitja bo vedno »blagoslov« za drugo osebo edino takrat, ko se pri tem

(po)kliče Boga oz. ko je ta blagoslov dan v Njegovem Imenu. In zato lahko vi ljudje ravno tako sami vzpotavite stik z Njim, če želite prejeti Njegov blagoslov, ker vam bo vaša prošnja tam, kjer bi moral Bog odobriti vaše nameravano delovanje, ravno tako omogočila Njegovo skrbno pomoč v vsaki življenjski situaciji.

Bog je resnično izbral Njegove služabnike na Zemlji, ki bodo namesto Njega razdelili Njegov dar, katerega želi On Sam dati ljudem... ki govorijo ljudem v Njegovem Imenu, ker jim On Sam ne more govoriti zaradi svobode njihove volje. In Njegovi predstavniki imajo ravno tako možnost, da rotijo Boga za blagoslov za njihova bližnja človeška bitija, da usmeri rezultate njihovih delovanj tako, da bodo le ti v korist osebe. Vendar pa je to popolnoma pod Božjim nadzorom, tako da edino Bog lahko da Njegov blagoslov, tako da človeško bitje to lahko naredi edinole namesto Njega oz. v Njegovem Imenu.

In zaradi tega lahko vsako človeško bitje ravno tako prosi za Božji blagoslov za neko delo brez tistih, ki se imajo za pooblaščenec za to, da dajejo blagoslove; veliko tega je namreč zgolj formalnost, pri čemer se v veliki meri ne jemlje v poštev duševnega stanja. Oseba, ki ima notranjo povezanost z Bogom, ne bo storila ničesar, brez da najprej ni prosila (*molila*) za Božji blagoslov, če želi, da mu bo Božji blagoslov tudi zagotovljen...

Torej delitev blagoslovov (*prenos blagoslovov na nekoga*), ki je postala formalnost, ki se izvaja mehansko, ki je povezana z običaji, bo vedno ostala le formalnost, pri čemer bo imela majhen učinek na ljudi, ker bi drugače veliko stvari, ki niso nikoli v skladu z Božjo voljo, naletele na Božje odobravanje. Naprimer ravno tako se blagoslavljajo formalne zakonske ceremonije, katerim Bog ne bi dal Njegove odobritve in katere bi On preprečil, če ne bi želel ohraniti svobodne volje ljudi.

Poročajo se zaradi svetovnih, materialističnih razlogov, kar pa si ne zasluži imena »zakon«... Sklepajo se zakonske skupnosti, ki ne kažejo predpogojev, ki jih zahteva dober zakon pred Bogom... Torej cerkev ne zavrača blagoslova takšnim zakonskim skupnostim, toda ali ga bo blagoslovil Sam Bog, to je potrebno šele videti... četudi ni nujno, da je cerkveni blagoslov vedno neučinkovit, ko sta oba: in oseba, ki deli, kot tudi prejemnik, vzpostavila iskren stik z Bogom, ko tako vsi sodelujoči prosijo Samega Boga za Njegov blagoslov.

Zato je edinole ta iskren stik z Bogom odločilen za to, da ga bo On blagoslovil, tako ko le ta dokazuje voljnost človeškega bitja. Bog bo vedno pripravljen vse usmeriti v korist človekove duše, pri čemer bo On ravno tako vedel, kako usmeriti svetovne dogodke, da bodo le ti pripeljali do blagoslova zanj, če oseba osebno prosi Boga za blagoslov.

Toda človeški začetki, ki so povsem brez blagoslova, ne bodo prinesli nekih koristi, kakor se tudi čisto formalnega blagoslova ne more smatrati kot Božanski privilegij, »božji Blagoslov«. In vrednost ima lahko edinole to, kar je izmoljeno in kar je storjeno v duhu in Resnici... tako da bo uslišana vsaka (pri)srčna molitev za Božji blagoslov, ker je Božja volja ta, da se mora oseba (pri)srčno (iskreno) združiti z Njim in da se bo blagoslov zanj razvil edinole iz te povezanosti. AMEN

.....3.....

»Kar je Bog združil, naj človek ne loči... Blagoslovljene zakonske skupnosti so preko njihove harmonije predvidene za duhovno sodelovanje... Pomembnost njihovega skupnega dela v času Konca... Poslanstvo...

Bertha Dudde, br. 4655, 1. junij 1940

„KAR JE BOG ZDRUŽIL NAJ ČLOVEK NE LOČI...“
OD BOGA BLAGOSLOVLJENE ZVEZE...

Kar je Bog združil, človek ne bi smel ločiti. Torej to, kar sem Jaz blagoslovil, mora biti neločljivo združeno za vekomaj. Toda po čem prepoznati Moj blagoslov? Posvetna zveza ne zagotavlja Moje popolne soglasnosti, temveč mora biti ravno tako očiten duhovni sklad, če ljudje želijo dobiti in uživati Moj blagoslov.

Ljudje, ki so duhovno različni, ki nimajo enake duhovne težnje, lahko sicer resda ravno tako sklepajo zveze, ki so potem uveljavljene v svetu, vendar pa se takšnih zvez ne more smatrati za zveze, katere sem Jaz »povezal«, celo če se verjame v to, da se s ceremonijami in religioznimi nastopi izpolnjuje pogoje, ki naj bi zagotovili Moj blagoslov. Jaz sicer resda smatram (*priznavam*), da je ta zveza sklenjena in nikoli ne pozdravljam ločitve, vendar pa Božanskega blagoslova ne dajem kar tako in ga imam rezerviranega samo za tiste, ki stopijo pred Mene v molitvi, ki skupaj želijo iti po njihovi življenjski poti z enako željo, da bi se izpopolnjevali, da bi dozorevali v duši, da bi imeli enako Ljubezen do Mene, Ki sem njihov cilj na tej Zemlji in Čigar zapovedi želijo vršiti. Zaradi tega lahko vlada mišljenje, da so sklenjene mnoge zakonske skupnosti, vendar pa je malo tistih, katere Jaz blagoslovim.

Da bi bili za vekomaj združeni pred Menoj, Jaz postavljam zahteve pred voljo obeh partnerjev: da želita pripadati eden drugemu sedaj in za vekomaj, da želita biti

podpora eden drugemu, da torej želita nesebično ljubiti eden drugega in da motivirana z željo za zvezo vstopata v zakon, ki ni utemeljen na zunanjih formalnostih, temveč na iskreni telesni in duhovni skupnosti.

Težnja k zvezi bo toliko večja, kolikor globlji je duhovni sklad duš, ki je torej viden (*se manifestira*) v harmoniji razmišljanja in delovanja, besed in (*po*)govora, katerih vsebina sem Jaz, kar pa torej pričuje o duhovni skupnosti. Jaz sem jih torej predvidel za duhovno sodelovanje, tako da so lahko povsem prepričani v Moj blagoslov, če se Mi prepustijo za duhovno sodelovanje. In ta blagoslov bo moč prepoznati na takšnih ljudeh, ki skupaj delajo za Mene in Moje kraljestvo, ker ne bodo trpeli pomanjkanja in bodo popolnoma zaščiteni tako duhovno, kakor tudi telesno (*zemeljsko*), pri čemer bom seveda z njimi v vsaki težavi in nevarnosti.

Vendar pa se neke takšne zveze ne sme razdreti, celo če tega ni mogoče posvetno odobriti, če se jo torej svetovno gledano lahko povsem zlahka razdre... Namreč to, kar Jaz združim, človek ne bi smel ločiti... Ali veste, zakaj sem vas združil, torej zakaj sem dovolil, da se vam prekrizajo poti tako, ko sem omogočil, da najdete eden drugega, pri čemer bo prepoznaven (*vaš*) duhovni sklad? Tako da se ne smete ponovno svojevoljno ločiti, ker bi tako sebe prikrajšali za Moj blagoslov, če vam Jaz ne bi onemogočil tega.

Do ločitve lahko pride edino takrat, ko vas Jaz ločim zaradi vaše duševne koristi, da ne bi bila ogrožena duhovna korist; vsakega izmed vas vzamem pod Svojo zaščito, vse dokler nastajajo duhovne razlike, če torej ni več harmonije, pri čemer ne bi moglo biti več duhovnega sodelovanja. Vendar pa niti tedaj ta zveza ni razveljavljena; namreč to, kar Jaz združim, ljudje ne bi smeli nikoli ločiti, tako da Moj blagoslov počiva na vsaki zvezi, ki je bila sklenjena zaradi duhovne težnje, pri čemer je imela Mojo soglasnost. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4091, 25. julij 1947

(OSEBNO)...

To, kar Bog združi, naj človek ne loči...To vama govorim Jaz, Ki imam moč, da blagoslovim ali razveljavim neko zvezo. Jaz vama to govorim zato, da vidva prepoznata, da vaju ni združila niti vaša lastna volja niti slučajnost, temveč da je to odločila edinole Moja volja in da se morata vidva podrediti tej volji, če Me ne želita razžalostiti in se Mi upreti. Vajina usoda je bila določena in se odvija tako, kot je to določeno v večnosti... Vidva imata le še malo časa, in v tem kratkem času Mi morata služiti s celim srcem, kar pa je možno edinole v popolni usklajenosti, da popolnoma

prevzameta eden drugega. To pa zaradi tega zahteva veliko vzajemne Ljubezni, ker so enako razmišljanje, enako hotenje (*težnja*) in enako delovanje predpogoj za duhovno sodelovanje, ki pa sega preko okvirjev naravnega. Torej kako vidva želita biti dejavna, če Moj Duh v vama ne more delovati istočasno? Vidva sta namreč usmerjena eden k drugemu, zaradi česar morata živeti skupaj v harmoniji razumevanja, kar pa zahteva čisto in globoko vzajemno Ljubezen, katero morata negovati kot nežen cvet; morata jo čuvati kot dragulj, ker edinole Ljubezen omogoča to, da bom Jaz Osebnost z vama in da vaju lahko pripravim za vajino nalogo, za vajino delovanje za Moje kraljestvo. Če želita, da vaju Jaz povsem posedujem, potem morata preko delovanja v Ljubezni stopiti v krog Moje Ljubezni in vedno ter nenehno iskati stik z Menoj, za kar pa vama je vedno ponujena priložnost, ker vsakodnevno življenje zahteva in nudi veliko delovanja v Ljubezni tako vzajemnega, kakor tudi do bližnjih, pri čemer pa ne smeta pozabiti, da sta vidva dolžna Ljubezen eden drugemu, da ima vsak pravico na Ljubezen drugega. In zato morata skupaj delovati za Mene in Moje kraljestvo, ker Jaz potrebujem srca, ki so voljna in sposobna ljubiti, kar pa sem prepoznal v vama. Vzemita resno Moje Besede; nenehno bodita pozorna na povezovanje, da tako lahko skupaj delata za Mene z veseljem in s predanostjo, pri čemer pa bom Jaz blagoslovil vaju in vajino dejavnost, kakor sem vama Jaz to tudi obljubil. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4387, 25. julij 1948

OSEBNE BESEDE...

Duh vama oznanja Mojo Besedo, ki pa je tista, katero morate vidva poslušati. Jaz vama bom vedno govoril pod pogojem, da vidva najprej govorita Meni v duhu in Resnici. Tako Jaz ne dajem odgovorov na besede, ki jih vidva izgovarjata zgolj z usti, temveč bo to, kar čutita in mislita v vajinih srcih, našlo pot do Mene in dalo povod za odgovor. Če Me vprašata na ta način, bosta miselno prejela Moj odgovor. Potem lahko z zaupanjem verujeta, da vajine misli pritekajo od Mene, pri čemer jih sprejmeta v srce. Jaz želim, da razumeta vse in da ne začenjata dvomiti... Zaradi tega Jaz ravno tako želim, da vesta, kakšno vrsto medsebojnega odnosa morata vidva imeti. Jaz vama želim dati Besedo nasveta, s katero pa se morata resno ukvarjati, tako da se potem lahko pravilno odločita.

Jaz želim, da med vama samima vzpostavita najbolj (*pri*)srčno harmonijo duš. Jaz želim, da vzpostavita čist odnos, ki ga podpira vzajemna Ljubezen, odnos, v katerem je vsak od vaju pripravljen dati drugemu, pri čemer je izključen vsakršen postavljen pogoj (*oz. Ljubezen mora biti nesebična*). Jaz želim, da ostaneta skupaj, vse dokler vaju smrt ne loči, ker je vajina zemeljska steza kratka. Vidva sta težila k istemu cilju, pri čemer morata tudi poizkušati doseči ta cilj... duhovno poroko, ki nadživi vse, ki predstavlja

združitev v duhovnem kraljestvu, ki jo sestavlja skupna (*medsebojna*) dejavnost in enako zavedanja o moči. Torej ta združitev zahteva enako stopnjo zrelosti in zato enako sevanje svetlobe, zato tudi enako Ljubezen in enako znanje...

In zato mora prizadevanje dveh človekov na Zemlji, ki želita skupaj delati v duhovnem kraljestvu, omogočiti neposreden prenos svetlobe in moči, duhovnega znanja. Moj Duh mora biti učinkovit v njima in ju podučiti oz. onadva morata prejeti Mojo Besedo preko glasu Duha, pri čemer je gotóvo to, da bosta vidva edino preko delovanja v Ljubezni prebudila Duha znotraj vaju, ki vaju bo potem podučil.

Ljudje, katere združuje resnična, čista Ljubezen odpirajo vrata njihovih src duhu znotraj njih samih, ki je del Mene. Oni se oblikujejo v posode za prejemanje Mojega Duha, pri čemer lahko nenehno prejemajo učenja. In tako sta vidva določena, da potujeta skupaj po stezi vzpona (*napredka*), ker bosta vidva z življenjem v harmoniji čustev zelo dovzetna za moč Duha, za Moje sevanje, za Mojo Besedo, ki vama bo potem neposredno posredovana. Vsak, ki neposredno prejme Mojo Besedo, jo mora predati (*deliti*) dalje; in kolikor bolj on ljubi njegovo bližnje človeško bitje, toliko bolj goreče bo on to storil. Beseda, ki je ponujena z Ljubeznijo, bo toliko bolj sprejeta tam, kjer je bila znova prebudjena Ljubezen. In Ljubezen mora biti ravno tako prakticirana, ker je ona sama po sebi moč, tako da vse več Ljubezni obenem tudi pomeni vse več moči.

Vajina življenjska pot je zelo kratka, tako da morata izkoristiti sleherni dan, da delata skupaj v Imenu Mene in Mojega kraljestva. Vendar pa skupna dejavnost ravno tako potrebuje popolno prepričanje, kar se tiče vprašanj o duhovnosti, dojemanja in presoje tega, kar vama je predstavljeno preko duha kot Resnica. Torej pravilno razmišljanje vedno zahteva delovanje Mojega Duha, Moj Duh pa lahko deluje edinole v prisotnosti Ljubezni. Zato vidva ne bi smela nikoli dovoliti, da Ljubezen postane enostranska, ker bo partnerju primanjkovalo razumevanja za duhovno Resnico, če se nahaja izven Ljubezni.

Vidva morata iz Ljubezni do Mene vložiti napor, da pokažeta Ljubezen drugim ljudem, zaradi česar morata biti dejavna v ustrezljivi, radostni Ljubezni; in ko je le ta obojestranska, bo to povzročilo izmenjavo moči z zemeljskimi in duhovnimi rezultati. In to je tisto, kar morata vidva doseči tako, ko bosta eden drugega spomnila, da morata ljubiti, tako ko bosta eden drugemu iskreno zvesta, tako ko bosta povečala občutek skupnosti do točke, da si ne moreta več predstavljati življenja eden brez drugega...

In potem bosta doživela največji čudež na Zemlji: vidva bosta oba istočasno zvočno slišala Mojo Besedo... Potem pa ne bo več ločitve za vaju; potem bo Moj Duh nenehno deloval v vama; potem bo izginil vsakršen dvom; Resnica Moje Besede bo tako

blesteče sijala za vaju, da vaju bo popolnoma izpolnila, tako da bosta z veseljem delala skupaj za Mene in Moje kraljestvo.

Zato se morata popolnoma podrediti Mojemu vodstvu. Vidva ne bi smela ničesar narediti po svoji volji, temveč edinole tisto, za kar prejmeta spodbudo znotraj vaju samih, da storita. Vidva bi si morala vedno dovoliti edinole to, da vaju vodi vajin občutek, ker Jaz postavljam Mojo voljo v vajini srci, tako da je spodbuda vajinih src izraz Moje volje. Če vidva to dovolita, potem se bosta podredila Moji volji, če pa se temu upreta, potem je vajina volja močnejša. Jaz bi vaju želel opozoriti glede tega, ker Moja volja vedno vodi do cilja, medtem ko bo vajina volja vedno vodila stran od cilja ali pa bo podaljšala stezo tako, da bosta vidva potratila čas, ker bo kmalu nastopil Konec. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4056, 5. junij 1947

SKUPNO DELO ZA BOŽJE KRALJESTVO... (OSEBNO)...

Vidva morata živeti v popolnem skladu, pri čemer morata narediti, da so Moje Zapovedi vodilna nit vajinega načina življenja; povsod, kjerkoli lahko, morata ponuditi pomoč, če pri tem lahko prineseta Ljubezen bližnjemu in ponovno prebudita Ljubezen. Ni se vama potrebno ločiti, ni vama potrebno iti po ločenih poteh, temveč hoditi skupaj, kakor sem vama to Jaz določil od vekomaj. Kolikor bolj sta vidva pristno povezana v Ljubezni, toliko bolj odpirata vajini srci duhovnim tokovom, ker le ti lahko delujejo edino tam, kjer je Ljubezen.

In potem, če vlada Ljubezen, bo tudi vajino zemeljsko življenje uspešno preživeto; namreč tam, kjer je Ljubezen, je obenem tudi zagotovljena Moja prisotnost, Moja prisotnost pa pomeni vzpon na višje, blaženost že na Zemlji, kakor tudi nekoč v večnosti. Nikar se ne ločita eden od drugega iz lastne pobude, temveč ostanita povezana, vse dokler vaju Jaz ne ločim z Mojo voljo!

Vidva imata neko nalogo, katero morata izpolniti; to pa zahteva skupno delo... vidva morata izpolniti neko Poslanstvo, ki pa od vaju zahteva popolno angažiranost. In zaradi tega Poslanstva sem vaju Jaz poklical, pri čemer resnično ni Moja volja ta, da vidva sama od sebe spremenita stvari, preden Jaz posredujem s spremembo v vajinem življenju. Najprej se mora namreč izpolniti čas, ki prinaša največji blagoslov, četudi ga vidva še nista prepoznala.

Vendar pa bo kmalu napočil čas, o katerem je pisano, pri čemer bosta tudi spoznala nujnost vajine zveze. Vidva Mi bosta popolnoma predala vajino zaupanje, kar pa lahko naredita edinole v trdni veri v Mene, katero morata še bolj okrepiti zaradi Poslanstva, ki vaju čaka, zaradi česar Jaz vodim vajine korake tako, da so vama le ti sprva nedojemljivi.

Čas bo hitro minil in vidva ga morata izkoristiti za gorečo dejavnost v Ljubezni tako do bližnjega, kakor tudi eden do drugega. Dajta to, kar je vredno drugemu; bodita pripravljena pomagati, pri čemer se ne bojta nikakršnega pomanjkanja moči, ker vama jo Jaz dajem v vse večji meri, čim nastopi čas vajinega delovanja za Mene, pri čemer bosta spoznala, kako pomembno je vajino skupno delo v službi za Božje kraljestvo. Potem Me bosta ljubila z vsem zaupanjem; to bosta spoznala kot Moje delovanje in vodenje, ki se nanaša samo na odrešenje nezrelega duhovnega, kateremu pripadate vi ljudje, katere Jaz želim rešiti pred propadom, preden nastopi Konec. Torej vidva mi morata služiti do Konca. AMEN

***

Bertha Dudde, br. 4135, 4. oktober 1947

(OSEBNO)...

Tisti, ki Mi želijo pripadati, doživljajo znamenja in čudeže, ker Jaz Osebno skrbim za tiste, ki so Mi predali zaupanje v njihovih težavah (*nesrečah*). Jaz ne ostajam oddaljen za njih, temveč slišim njihov klic in uslišujem njihove molitve. In ker sem vama Jaz zagotovil Mojo pomoč v duhovni in zemeljski težavi, potem jo morata tudi izkusiti, ker morata vidva, ki Mi želita služiti, dati bližnjemu Objavo o Moji Ljubezni in skrbi, o Mojem delovanju v vama in o resničnosti Moje Besede.

In zato Jaz ravno tako dopuščam, da se vidva znajdeta v težavah, iz katerih vaju lahko reši edinole Moja pomoč, kjer ni nobenega drugega izhoda razen tega, da Jaz poskrbim za vaju, pri čemer oblikujem srca tako, da sta dovzetni za vsak dar milosti, s čimer se obenem tudi izraža Moja volja, s katero sem vaju obvezal, da jo spoštujeta zaradi vaju samih.

Dano vama je le še kratko obdobje, da se pripravita v mirnem skupnem življenju, v duhovnem oblikovanju in oblikovanju vajinih duš. Potem pa bo nastopilo življenje z vso njegovo težino, ki bo tajala le kratek čas in katero bosta vidva premagala. Dajem vama to zagotovilo, tako da vidva lahko zaupata Moji Besedi, tako da bosta močna v duhu, da bosta opogumljala eden drugega in da se ne bosta nikoli ločila eden od drugega. To, kar vidva želita narediti, bosta tudi lahko uresničila, ker v vama deluje moč Ljubezni, pri

čemer ne dovoljuje več nikakršne slabosti; in Jaz vama bom dal znak, ko se bo začelo vajino Poslanstvo.

Pred tem pa bo nastopil čas vznemirjenosti in pretresenosti. Celotna pozornost bo usmerjena na svet; ljudje se bodo bali prihodnosti, ker bodo pričali nekemu peklu, katerega se ne da kar tako ugasniti (*misli se na tretjo svetovno vojno; glej Knjižico št. 50!*). Vendar pa se mora vse to zgoditi, ker bi se drugače dalo premalo pozornosti Mojemu posredovanju (*misli se na udarec nebesnega telesa na Zemljo; glej Knjižico št. 50!*), ker se bom Jaz pojavil, ko bo nastopil vrhunec, ko ne bo več nobenega izhoda, razen ogromnega uničenja.

Potem Me morajo ljudje slišati. In potem bosta vidva tudi pripravljena, tako da Me bosta oznanjala tistim, katere vama bom pripeljal. Toda takrat nikar ne oklevajta, temveč Mi služita; pojdita po poti, katero vama bom Jaz določil, pri čemer delajta za Mene in Moje kraljestvo! Čas namreč beži, tako da je ostalo le še nekaj dni do Konca.
AMEN

2. Poglavje

Razlaga o »sorodnih dušah«... Spol popolnih bitij...

*Razlaga o »sorodnih dušah«... Kaj je to »nebeška poroka«?!
Povezovanje sorodnih duš v področju onostranstva in skupno delo...
Povezovanje sorodnih duš v času življenja v telesu brez zemeljske zveze...*

BerthaDudde, št. 8585, 12. avgust 1963

MEDESEBOJNA POVEZANOST PODOBNIH DUŠ...

Edino to, kar prejimate od Duha, je zanesljiva čista Resnica; če je bil namreč vpleten človeški razum, potem je še kako lahko prišlo do spremembe Resnice, ker je razum lahko pod vplivom gospodarja teme. Zaradi tega je vedno potrebno paziti, ko so dane trditve, katerih ni moč dokazati vključno s sferami, ki jih razumsko ni mogoče dognati... To se tiče takšnih duhovnih trditev, ki so podobne željenemu razmišljanju (*whishful thinking*), kjer želja postane oče misli, pri čemer ta misel potem bolj osvoji razum kot pa srce, kakor potem lahko na ta način tudi pade pod vpliv Božjega nasprotnika (*Satana*)...

Vi ljudje imate globoko v notranjosti vašega srca hrepenenje po zelo globoki harmoniji medsebojnega odnosa (*soodvisnosti*) s partnerjem. Vsa človeška bitja hrepenijo po sreči, katero oni lahko skupaj doživijo in uživajo, ker je hrepenenje po sreči še vedno del blaženosti, katero je duša (*do*)živela, preden je zapustila Boga. Ni nujno, da se ona vedno izrazi v človeku (*v času zemeljskega življenja*), čeprav pa le ta obstaja, tako da kot pravilo velja to, bo ona ostala le težnja, ker zemeljsko življenje ne zagotavlja nenehnega stanja blaženosti. In če človek želi sam ustvariti ta pogoj, potem se po navadi zaradi nepopolnosti zgodi obratno: neljubeznivost bo uničila harmonijo in ravnodušnost ali sovraštva bodo postali spremljevalci ljudi v življenju, četudi oni nosijo znotraj sebe hrepenenje po združitvi in medsebojnem razumevanju.

In takšni ljudje bodo ustvarili njihove lastne željene ideale, še posebno zato, ker imajo oni napačno idejo o duhovnem kraljestvu, o življenju po telesni smrti... In to, kar oni ne morejo najti na Zemlji, upajo, da bodo našli v duhovnem kraljestvu: duše, ki bodo povezane z njihovo lastno dušo, ki se jim bodo pridružile in stopile v harmonično povezanost, ki bo zagotavljala blaženo srečo... Oni verjamejo, da bodo partnerja, katerega so zaman iskali na Zemlji, našli v kraljestvu onostranstva...

In oni imajo prav, če bosta harmonija in Ljubezen popolnih duš izredno vznesli vsako posamezno dušo... Njihovo razmišljanje je pravilno, če bo združitev duš z enako stopnjo zrelosti vedno pripeljalo do najbolj vzvišene sreče v duhovnem kraljestvu, ker bo v stanju popolnosti izginila vsaka nečista značilnost, pri čemer bo ponovno vzpostavljen prejšnji odnos, kakor je bilo to na začetku; Ljubezen bo povezovala vse duše, pri čemer bo že to predstavljalo brezmejno srečo. Medtem ko se na Zemlji lahko formirajo zveze med dobrimi in ne tako dobrimi partnerji, tako da bodo te zveze: ali srečne in mirne ali pa se bodo razvijale brez harmonije...

Tako se bodo v kraljestvu onostranstva posamezne duše: ali se bodo ločile ena od druge ali pa bodo ostale v tesnem stiku... Duše lahko najdejo druge partnerje, ki bodo zaradi njihove duhovne stopnje zrelosti delile enaka duhovna hrepenenja, enako zavest in enako svatlobo, pri čemer bodo osrečile ena drugo zaradi njihove podobnosti in njihove dosežene stopnje Ljubezni. Te duše bodo privlačile ena drugo; one bodo ustvarjale in delovale skupaj za njihovo lastno srečo, ker je enako duhovno stanje zrelosti vedno predpogoj za združitev duš. Zato lahko duše, ki se sploh ne poznajo, najdejo ena drugo na Zemlji, pri čemer bodo one z močjo njihove svetlobe (*spoznanja*) prepoznale, da spadajo skupaj. In ta skupna zveza je resnično obstajala, preden je prišlo do odpadništva od Boga; one so namreč delale skupaj, imele so enake naloge, katere je vsaka duša izvajala v skladu z Božjo voljo, ko je najgloblja Ljubezen še povezovala vse žive stvaritve eno z drugo in njihovim Stvarnikom...

Neskončno časa je minilo od takrat, ko je bilo prvo ustvarjeno bitje (*Lucifer*) povezano v intimni Ljubezni z njegovim Stvarnikom, pri čemer so brezštevilna bitja nastala iz te Ljubezni. In zaradi Luciferjeve povezanosti z Bogom in Stvarnikom večnosti je bila tudi njihova narava vedno podobna (*Božanska*), tako da bodo vse duše, ki so bile na začetku združene v nepopisni blaženosti, ponovno našle ena drugo... Ravno tako pa je mogoče tudi to, da se bodo takšne duše istočasno utelesile na Zemlji, da bodo one našle ena drugo v času njihovega življanja na Zemlji in stopile v zemeljsko zvezo. In potem bo zelo globoko razumevanje, najbolj notranji občutek in enako duhovno hrepenenje razodelo njihovo skupno zvezo, pri čemer se takšna zveza ne bo prekinila tudi v duhovnem kraljestvu. To bo zakon, ki bo »sklenjen na nebesih« (*oz. nebeška poroka*), katerega pa je potrebno drugače razumeti kot pa zemeljskega, ki je bil sklenjen v namen rojevanja duš kot človeška bitja, toda kateri nima ničesar skupnega z duhovnim zakonom.

Ljubezen je edina zveza, ki resnično združuje bitja, toda katera bo vedno dosegla vrhunec v Ljubezni do Boga. Oni tako ne bodo stremeli k ničemer drugem, razen k njihovem Bogu in Očetu večnosti, tako da bodo nenehno prejemale Njegovo moč Ljubezni, pri čemer bodo nenehno izpolnjeni z Njegovo močjo. Oni potem, medtem ko delajo (*delujejo*) skupaj, izkoriščajo to moč in jo prenašajo tja, kjer je potrebno njihovo

skupno oz. povečano delovanje, pri čemer bo nenehno rasla blaženost duš, ki so medsebojno povezane, ker bodo oni vedno želeli pomagati in služiti Bogu, zaradi česar se bodo oni ravno tako vedno želeli lotiti odrešeniškega dela. AMEN

***

BerthaDudde, št. 3309, 27. oktober 1944

DUHOVNE IN ZEMELJSKE ZVEZE... STOPNJA ZRELOSTI...

V duhovnem področju (*kraljestvu*) se povezujejo duše, ki se nahajajo na enaki duhovni stopnji, da bi skupaj delovale tako, da iskorišajo moč, ki jim priteka iz Boga. To povezovanje pa izjemno osrečuje, ker je popolna harmonija temelj za vse duše, ki so prejemniki svetlobe in moči, pri čemer je najgloblja Ljubezen neločljivo povezana z njimi, katero prenašajo eni na druge. To je nenehno delovanje in deljenje, ki prinaša blaženost, nenehno delovanje v Ljubezni do duš, ki potrebujejo pomoč in ki potrebujejo svetlobo ter moč. Združitev isto-usmerjenih in enako zrelih bitij jim prinaša povečano moč, s pomočjo katere lahko opravljajo večje naloge, kot pa bi to oni sami. Od tega so odvisni tudi njihovi uspehi, tako da se zagotovo širi polje dejavnosti (*delovanja*) svetlobnih bitij; krog tistih, katere je potrebno podučiti, postaja vse večji, kar pa jim daje spodbudo za to, da vse bolj marljivo delujejo, kar pa zopet za seboj povleče povečano dostavo moči. Bitja, ki sestavljajo skupnost duhovnega delovanja, so izjemno srečna bitja, ker jih medsebojna Ljubezen povezuje s tesno povezanostjo (*zvezo*). Torej oni to tesno zvezo, ki je primerna njihovi stopnji zrelosti, lahko uresničijo edinole v duhovni sferi. To so duhovno sorodne duše, ki na Zemlji pogosto sploh niso niti imele stika, toda katere so daleč bolj blažene od vseh zemeljskih zvez, ravno zaradi popolne harmonije njihove volje, znanja in Ljubezni. To harmonijo je le redko moč srečati na Zemlji. Zemeljske zveze so večinoma telesno pogojene, pri čemer jim primanjkuje duhovne povezanosti. Tedaj lahko ena drugo motita pri duševnem razvoju, čeprav pa zopet ravno tako lahko vsak dozoreva zaradi različnosti (*odporov*) in težav, katere preživljajo zaradi različnosti teh duš, ki so povezane. Poleg tega pa je enaka duhovna stopnja zrelosti zelo redka pri zemeljskih zvezah; to bi namreč predstavljalo preveliko srečo že na Zemlji, torej stanje, katerega zemeljsko življenje ne bi moglo prenesti, ker tedaj ljudje ne bi mogli izpolnjevati svoje zemeljske naloge, ker bi bili lahko edinole duhovno dejavni glede na svojo zrelost. Toda neka takšna duhovna dejavnost ravno tako zahteva duhovno moč, ki pa bi se bližnjim, ki so brez znanja in nezreli, zdela nadnaravna in bi motila njihovo vero ter svobodno voljo oz. ti duhovno povezani ljudje bi imeli izredno moč, kar pa bi bilo bližnjim ljudem nedojemljivo, tako da bi jim to odvzemalo svobodo vere. Torej ljudje, ki imajo enako duhovno zrelost, se tako lahko povežejo šele v duhovnem področju, zaradi česar se morajo oni odreči zvezi na Zemlji. Vendar pa oni lahko tudi poleg tega delujejo v Ljubezni eden do drugega in do ostalih, pri čemer izvajajo svojo duhovno dejavnost za svojo lastno srečo, ker so oni

tedaj kot delavci v Gospodarjevem vinogradu koristni za brezštevne duše, katerim oni pomagajo priti do svetlobe (*spoznanja*), pri čemer bodo oni še medsebojno dozoreli, preden odidejo iz Zemlje, da bi lahko stopili v zvezo v duhovnem kraljestvu in potem skupaj delovali kot svetlobna bitja, ki so prežeta z močjo in svetlobo, pri čemer oni delijo svoje duhovno bogastvo z dušami, katere želijo osrečiti... AMEN

***

BerthaDudde, št. 4504, 5. december 1948

DUHOVNO POVEZOVANJE... **DUŠE BREZ ZEMELJSKE POVEZANOSTI...**

Duhovna povezanost lahko obstaja tam, kjer ni nikakršne zemeljske povezanosti, kjer pa so duše tako medsebojno vsklajene, da se one medsebojno dopolnjujejo in živijo v najpopolnejši duhovni harmoniji. Takšne duše lahko najdejo ena drugo, brez da bi bile telesno skupaj, pri čemer se tedaj človek ne zaveda tega, da je njegova duša stopila v takšno zvezo, ker se duše sestajajo, ne da bi pri tem sodelovalo telo, kar pa je neko povsem duhovno skupno življenje, o katerem človek kot takšen ne ve ničesar. Toda čim odpade telesni ovoj, duše težijo ena k drugi, pri čemer se dopolnjujejo v duhovnem kraljestvu in se za vekomaj ne morejo ločiti ena od druge. Takšne duše so sedaj prisiljene živeti dvojno življenje na Zemlji; najprej opravljajo stvarno zemeljsko nalogo, da poživijo svoje telo, pri čemer ga spodbujajo k duhovnemu cilju, obenem pa tudi pomagajo njihovi sorodni duši, da poduhovi njeno telo, da tako lahko pride do združitve obeh duš, kar pa je mogoče edinole takrat, ko sta obe duši zapustili telesni ovoj. Vendar pa se one lahko združijo že prej, čim telo v stanju počitka (*ko spi*) osvobaja dušo... Torej potem duša živi svoje drugo življenje... prebiva v drugačni okolici, v povsem drugačni življenjski situaciji; ona daje in prejema Ljubezen, ker čuti, da je popolnoma združena z drugo dušo. Onidve skupaj težita navzgor; čim je namreč duša našla neko drugo dušo, je že napredovala pri svojem razvoju, ker drugače ni harmonije, temveč je to le odpor... (6. december 1948). Sedaj pa se človek lahko počuti osamljenega, ker se sam ne zaveda povezanosti duš (*povezanosti z drugo dušo*). Vendar pa ta osamljenost ravno tako doprinaša k povečevanju zrelosti duše; in kolikor bolj ona napreduje v razvoju, toliko bolj se ona lahko poduhovi, tako da ji že na Zemlji uspe, da pogosteje prebiva v duhovnih sferah, pri čemer je prenesena iz Zemlje. Tedaj duša živi življenje, ki je ločeno od telesa; telo pri tem ne sodeluje, ker so takrat, ko telo počiva, zaustavljene njegove funkcije. In ona prenaša v te sfere duševne sposobnosti in dosežke, pri čemer lahko ona podari velik blagoslov, če ona sama poseduje veliko duhovnega bogastva, kakor ona lahko ravno tako doseže veliko, ker z njo povezana duša, ki je primerna njeni duhovni zrelosti, ravno tako pokaže duhovno bogastvo,

katerega pa si sedaj vzajemno delita, kar pa jima prinaša neizmeren blagoslov. Tam, kjer obstajajo takšne duhovne zveze, je minila vsakršna nevarnost propadanja, stagniranja ali nazadovanja; ljudje nenehno stramijo navzgor, pri čemer jim to prizadevanje ravno tako omogoča, da se srečajo, celo če se ne poznajo kot ljudje. Oni težijo k skupnemu cilju, pri čemer duše izjemno privlačijo ena drugo... Duša namreč ne spi, temveč gre takrat, ko teži navzgor, nenehno proti svetlobi, tako da se nerada vrača nazaj v telesni ovoj, katerega pa ne zapusti povsem, da bi tako še premagala življenjsko pot, vse dokler ji ni dovoljeno zapustiti materialno telo, pri čemer se popolnoma združi z dušo, ki jo privlači. AMEN

..... 2. ....

Razlaga o »podobnih občutkih«...
Delci duše in njihova količina pogojujejo »sorodnost«...

BerthaDudde, št. 5207, 9. september 1951

RAZLAGA O PODOBNIH OBČUTKIH... DELCI DUŠE...

Pogosto med ljudmi obstajajo skrivnostne (z)veze, katerih pa si oni sami ne morejo razložiti in katere imajo svoj razlog v sestavi duše. Duše namreč lahko na poti njihovega oblikovanja srečajo povsem podobne duše, pri čemer ta podobnost vzbudi v človeku občutek sorodnosti, katerega pa si on ne more razložiti s svojim razumom. In zato takšnega vzbujanja občutka ni nikoli mogoče znanstveno proučiti, ker so to zgolj duhovni občutki, ki se izražajo in katerih vzrok je mogoče pojasniti edinole duhovno...

Vsaka duša vsebuje celotno Stvarstvo (*glej Knjižico št. 39!*). In kakor Stvarstvo v sebi razodeva najrazličnejša dela, kakor je tudi v živalskem svetu moč prepoznati nezamisljive raznolikosti, tako so tudi človeške duše, vsaka na svoj način (*glede na svojo vrsto*) različne, ker je vsaka duša drugače sestavljena, kar pa obenem tudi daje razlago glede raznolikosti med ljudmi, ki se kljub temu da so navzven približno enaki, ralikujejo glede medsebojnih občutkov, kjer pa je ravno tako moč prepoznati te raznolikosti.

Čeprav pa se tudi v zemeljskem življenju lahko srečajo takšne duše, ki bi pokazale očitno podobnost, če bi bil človek sposoben gledati duhovno, ker se oblika in vrsta duše lahko opazijo edinole z duhovnimi očmi. Vendar pa same duše opazijo njihovo sorodnost, pri čemer čutijo izjemno medsebojno privlačnost, česar pa ne bi smeli mešati s čisto telesnimi nagoni pri povezovanju.

Duševno pripadnost je moč prepoznati v vidni skladnosti misli in občutkov ljudi, v skladnosti na duhovnem področju in enakih težnjah, v občutkih vzajemne povezanosti, kjer ni potrebe po telesni izraženosti. Te duše so medsebojno skladne, ne borijo se (*ena z drugo*) in so si vedno pripravljene medsebojno pomagati. Čutijo njihovo enakost, pri čemer verjamejo, da so skupaj preživele prejšnje življenje, čeprav so bili le delci duš združeni skupaj v enaki meri, kar je pripeljalo do te skladnosti, pri čemer pa ni nujno, da so bile resnično povezane.

Toda nekoč so pripadale istemu krogu padlih angelov, kjer so prepotovale enako razvojno pot, ki je obenem tudi enako dolgo trajala, kar daje razlago glede vzajemne težnje. Enaka razvojna pot tudi duše oblikuje na enak način; in če se sedaj v zemeljskem življenju srečajo takšne duše, v katerih je obenem tudi razvita samozavest, potem se v njih ravno tako pojavijo prvi znaki spominjanja, ki pa so tako šibki, da oni le slutijo določeno povezanost, katero pa si pogosto napačno razlagajo. Duši je v zemeljskem življenju odvzet spomin na njene prejšnje stadije, tako da so to, kar je ostalo, le njeni občutki.

Enake dušine substance se prepoznajo, ker so vgrajene (*utelešene*) v popolnoma enaki meri, tako da se človek lahko začne zavedati tega prepoznavanja, pri čemer lahko prebudi ta občutek sorodnosti. Človeška duša je tako čudežno dobro sestavljena in v njej lahko odzvanjajo brezštevilni toni, kot v nekem dragocenem inštrumentu. Neka harmonična skladnost lahko sedaj zveni kot en ton, kar pa je že nek predokus povezanosti duš, ki imajo enako mišljenje v onostranstvu, ki imajo tako lahko že na Zemlji svoj začetek, kar pa je vedno izkušnja duše in ne telesa.

Pravilno je razmišljanje, da so zveze duš popolnoma drugačne od telesnih zvez, da ima usklajenost duš povsem različne razloge (*temelje*). Vendar pa se tega ne more pripisati skupnemu življenju v zgodnjem razvoju, ker je celo tam, kjer bi bilo takšno predpostavljjanje, da so se duše ponovno srečale iz nekega prejšnjega utelešenja, pravilno, ta občutek harmonije duš nastal na povsem drugačen način, tako da bi bila takšna razlaga vedno zabloda.

Torej vsaka duša bo nekoč našla svojega partnerja, kar pa bo vedno pomenilo dopolnitev njihovega jaza, pri čemer vsaki posamezni duši ostaja njena individualnost. Toda takrat je duša že dosegla drugačno stopnjo razvoja kot na Zemlji, pri čemer bo potem ravno tako prežeta z znanjem, da tako lahko prepozna vse medsebojne povezanosti in da lahko to, kar ji na Zemlji ni moglo postati razumljivo, gleda na duhoven način.

In nepopisno blažen je občutek pri združitvi duš, ki se medsebojno dopolnjujejo, pri čemer dušam ravno tako daje povečano moč za delovanje in tako obenem tudi za izpolnitev njihove naloge v duhovnem kraljestvu. In duše bodo vse bolj težile k združitvi z Bogom, da bi sedaj v tej združitvi našle največjo blaženost, ki pa se ne bo nikoli končala. AMEN

.....3.....

Androgina bitja...

BerthaDudde, št. 6821, 2. maj 1957

ANDROGINA BITJA... ONOSTRANSTVO...

Dal vam bom, kar potrebujete za dozorevanje vaših duš... In Jaz bom v poslednjih dneh ravno tako dal ljudem vrsto znanja, ki ima namen, četudi to ni tako zelo nujno, da vam razodene Mojo Ljubezen in modrost, ki vam bo dalo razlago o mnogih stvareh, ki so nerazumljive za vas in lahko pripeljejo do tega, da imate pomisleke glede Mene... Jaz vam razodevam Moj podroben načrt Odrešenja, ker se približuje Konec, pri čemer se mora nevernemu človeštvu dati (*ponuditi*) majhno odprtino, da bi skozi zasijala svetloba, če ljudje ne zavrnejo tega znanja. Jaz odstranjam pajčolan, ki je še naprej povsem prekrival ljudi; Jaz razodevam skrivnosti, da bi ljudem olajšal, da verujejo v Mene... In zato sem Jaz vedno pripravljen odgovoriti na vprašanja, ki so Mi postavljena: odkrito ali v mislih, na Zemlji ali pa v duhovnem kraljestvu; Jaz namreč želim dati svetlobo (*znanje*) vsakemu, ki se želi izogniti temi...

Zato sem Jaz ravno tako občasno dajal razlage, katerih še ne potrebuje človeško bitje na Zemlji, toda katere mu bodo postale jasne v duhovnem kraljestvu, če je sebe pripravil za duhovno kraljestvo... Takrat bo on takoj prejel razumevanje, čim on hrepeni po tem. Eno od teh vprašanj se tiče »spola« bitij, ki sem jih ustvaril, ki pa je že povzročilo mnoge zablode in ni tako zelo pomembno za ljudi v času njihovega zemeljskega življenja.

Ne obstaja bitje, ki ne uteleša obeh spolov znotraj sebe... Oni so samo različno razdeljeni v vsakem bitju tako, da je eden voden z moškim in drugi z ženskim vidikom (*aspektom*). Toda popolnost potrebuje popolno ravnotežje obeh principov, pri čemer ne sme nobeden prevladati... Edino takrat bo uresničeno stanje popolnosti, pri čemer

se popolno bitje lahko imenuje: ali androgino ali moško in žensko v enem (*oz. ki ima v sebi tako moške, kot tudi ženske karakteristike-principe*). Moški princip mora priti v popolno ravnovesje z ženskim in obratno; edino takrat bo bitje v skladu z Mojo naravo... ono bo postalo Moja slika... In to uravnovešanje: ali bo že uresničeno na Zemlji ali pa se bo to zgodilo v duhovnem kraljestvu, kjer bo bitje nenehno podrejeno izpitom, na katerih se morajo v zameno dokazati moški in ženski principi...

Zato je popolnoma nepomembno to, ali je bitje na Zemlji utelešeno kot moški ali ženska, ker se mora uravnovešanje z drugim principom nepreklicno zgoditi. Vendar pa to ni mišljeno na način, da bo to zemeljsko prepoznavno, da bi si moški ali ženska morali pridobiti značilnosti drugega, temveč je uravnovešanje popolnoma duhovna stvar... to je združitev človeka z Božanskim zakonom, ki tako zahteva različne stopnje moči volje, kar pa je lahko za neko osebo lažje in za drugo težje.

In glede na to sledi, da na Zemlji resnično obstaja različnost spolov, medtem ko bo v duhovnem kraljestvu lastna zemeljska oblika bitja obdajala bitje le kot aura, preko katere se na ta način lahko prepozna posameznika. Tako lahko človek govori o tesnem odnosu duhovnih bitij, ki čutijo medsebojno privlačnost, ker so na isti stopnji zrelosti. Vendar pa človek ne more govoriti o združitvi različnih spolov, ker bo vsak posameznik popolno androgino bitje.

Torej tam, kjer še ni prišlo do uravnovešanja različnih principov, bodo značilne lastnosti spolnih bitij ravno tako bolj očitne, kar je še posebno moč opaziti v sferah, kjer še ni povsem prišlo do ločitve od zemeljskega-fizičnega sveta... Vendar pa takšne razlike v spolih ne obstajajo v višjih sferah... zaradi česar je tudi napačno govoriti o odnosih, ki so podobni tistim med moškim in žensko na Zemlji, ker je blažena enotnost utemeljena na duhovni podobnosti, na enaki stopnji zrelosti in popolni duhovni harmoniji. To bo vedno prevladujoče med bitji, ki so uskladila oba principa znotraj sebe in katerih blaženost glede na to presega domišljijo, ko se združujejo s podobnimi bitji, da bi skupaj ustvarjali in delovali...

Kar pa se tiče zemeljskega napredka, to, ali je človeško bitje moški ali ženska, ni niti prednost niti pomankljivost... Odpor do Mene je lahko enako močan, kakor je tudi podrejanje Meni (*izpolnjevanje Zapovedi Ljubezni*) lahko izvedeno s strani obeh... Ločevanje moškega in ženskega principa je samo zato, da bi se vsakemu bitju omogočilo, da se lažje prilagodi Božjemu redu, pri čemer bo vse bolj sprejemal značilnosti popolnosti. Moja modrost je zagotovo sposobna to oceniti, tako da je vsakemu bitju dala znanji videz, ki daje zagotovilo za doseganje najboljše uravnovešenosti. Vendar pa je sreča bitij v duhovnem kraljestvu iznad vsake mere, ko oba principa znotraj njih postaneta pravilna (*v RED-u*), pri čemer se oni lahko postavijo

v položaj vsakega neodrešenega bitja in ga podpirajo pri njegovi borbi proti samemu sebi in njegovim Bogu nasprotnim značilnostim, ki se morajo najprej urediti.

In potem bo sreča v kraljestvu onostranstva... četudi je ni moč primerjati... skladna s srečo na Zemlji, ki združuje dva človeka s *(pri)*srčno Ljubaznijo, ko se srečata združljivi (*kompatibilni*) bitji, katerih skupna Ljubezen jima bo dala vrsto sreče, ki je vam ljudem poznana kot nebeška poroka (*oz. na nebu sklenjen zakon*). Torej v kraljestvu blaženih duhov ni več mogoče uporabiti svetovnih standardov, kjer je največja sreča posledica najgloblje Ljubezni do Mene, na katero pa bom Jaz vedno odgovoril. AMEN

3. Poglavje

Srečanje zakonskih parov po smrti...

BerthaDudde, št. 6851, 14. junij 1957

PONOVO SREČANJE IN ZDRUŽITEV V ONOSTRANSTVU...

Ko se duše, ki so bile na Zemlji združene v Ljubezni, ponovno srečajo v duhovnem kraljestvu, se one lahko združijo in skupaj delajo, če so ne enaki stopnji zrelosti... v nasprotnem primeru mora eden partner stremeti k temu, da pride na enako stopnjo, kar pa bo goreče podpiral drugi partner. In potem bosta obe duši najbolj srečni, ko bosta lahko skupaj delali in ustvarjali, četudi je sedaj njuna sfera dejavnosti povsem drugačna kot na Zemlji.

Duhovna zveza nudi duši veliko večji užitek od zemeljske; one so neverjetno koristne in služijo še naprej nesrečnim bitjem, katere sedaj prepoznajo zrelejše duše in jih ljubijo kot brate, pri čemer je storjeno vse, da bi se jih rešilo iz njihove nesrečne situacije. Zato oni s posebno Ljubeznijo skrbijo za duše, ki so bile njihovi bližnji na Zemlji in ki so vstopile v kraljestvo onostranstva v še naprej nezrelem stanju... Duše, ki so že zrele, lahko v onostranstvu resnično prepoznajo njihovega življenjskega partnerja, pri čemer pa slednji ne bo mogel videti tega prejšnjega (*oz. tega njegovega zrelejšega partnerja*), zaradi česar on ravno tako pogosto tava naokoli in išče njegove drage...

Posebno hrepenenje po tem, da ponovno vidi njegove drage, je pomemben dejavnik pri doseganju zrelosti duše, ker hrepenenje pritegne k duši draga bitja, ki bodo potem neumorno delala na tem, da jo pripeljejo do stopnje zrelosti, ki bo končno pripeljala do ponovnega srečanja, četudi samo za kratek čas, pri čemer pa bo ona potem vse bolj goreče težila k temu, da doseže popolnost.

Toda žalostno je to, če dve duši, kateri je Ljubezen tesno združevala na Zemlji, vstopita v duhovno področje v stanju teme... če sta oni tako malo verovali v nadaljevanje življenja, da se v njima ne pojavi želja, da bi se ponovno srečali. Takšne duše se ne bodo srečale, tako da one tavajo naokoli in se počutijo nepopisno osamljene. In celo če one razmišljajo o tistem, ki so ga ljubile na Zemlji, pa kljub temu ni mogoče priti do nje (*te duše ne more videti*), ker ona sama tava naokoli kot senca, pri čemer ni sposobna videti ali prepoznati drugo dušo. Vendar pa svetlobne duše ravno tako skrbijo za njih...

Čprav pa one le komaj pridejo do njih zaradi njihove nevere... One ne sprejmejo nobenega nasveta, da izboljšajo svoje stanje; one so popolnoma letargične (*duševno otopele*), pri čemer jih edino misel o ljudeh, katere so nekoč imele rade, drži pri življenju. Vendar pa jima Ljubezen, ki je povezovala dva človeka na Zemlji, vseeno prinaša blagoslov... neka takšna svetlobna duša namreč lahko v duši prebudi dobro željo po drugem (*da bi srečala drugo dušo*), pri čemer se ta misel, ki je polna Ljubezni, lahko vname ne glede na to, na katerem nivoju se nahaja ta duša, ki želi najboljše, tako da je ta želja lahko nesebična, zaradi česar tudi daje moč. Ta moč pride do izraza na način, da duša prejema učenja svetlobnih bitij, ki ji dajejo nasvet, kar pa blagodejno deluje na dušo, ki je ljubljena (*ki prejme Ljubezen*).

Nezrele duše še naprej ostajajo v bližini Zemlje, pri čemer se one počutijo, kot da so samo ločene in ne tako, kot da so umrle in odšle iz Zemlje, tako da se one ne poizkušajo prostorsko ločiti, zaradi česar tudi sprejemajo nasvet duhovnih prijateljev. In za takšne duše je ravno tako velik blagoslov to, če jim je podarjeno posredovanje s strani ljudi (*glej Knjižico 29*), tako da jim bo le to dalo tolažbo in dar moči, preko katerega bo prišlo do prenosa svetlobe (*znanja*), tako da bo njihovo razmišljanje postalo jasno, pri čemer se bo tudi počasi prebudilo dojemanje (*spoznanje*).

Vendar pa one ne bodo nikoli mogle doživeti sreče ponovnega srečanja, vse dokler niso našle Jezusa Kristusa... Vsi naporci svetlobnih bitij vodijo k temu, da jih motivirajo na to, da se za pomoč obrnejo na Jezusa Kristusa... Stanje teme je namreč stanje neodrešenih, stanje tistih, ki so vstopili v kraljestvo onostranstva brez Jezusa Kristusa, zaradi česar Ga morajo tam najprej najti. Ljubezen lahko ravno tako spodbudi dušo, da nameni prošnjo Jezusu Kristusu, da bi On tako lahko poskrbel zanjo v njeni težavi; in če se takšna prošnja dvigne k Njemu namesto druge duše, bo On resnično ljubeznivo vzel v poštev takšno Ljubezen... potem pa bodo po Njegovih navodilih k takšnim dušam pristopili zvesti pomočniki... Tako bo celo tem dušam dovoljeno, da se nekega dne ponovno srečajo, pri čemer bodo slavile in se zahvaljevale Tistemu, Ki jih je (*od*)rešil iz njihove težave. AMEN

Izgleda, da je Bertho Dudde na nebu (do)čakal njen ženin?!...

BerthaDudde, št. 0355, 30. marec 1938

30.3. (HUGO)...

Tisti, ki so okoli tebe, te pozdravljajo in ti dajejo Objavo... Poglej, med nami živi nekdo, čigar srce je povezano s teboj... on je cel dan mislil nate in bil v tvoji bližini; in on je sedaj srečen zaradi veze, ki mu je odobrena na kratko...

Ljubezen moja, tvoja misli so danes z menoj, tako da jaz dobivam moč, ki izhaja iz tebe. Želim ti reči neke stvari, ki te bodo razveselile... V svetu onostranstva je še veliko groze za vse vas, ki še živite na Zemlji... vendar pa človek lahko oblikuje samega sebe na Zemlji v tolikšni meri, do bo vstop v onostranstvo prej nek vesel dogodek zanj, tako da si moraš ti predstavljati to, da jaz smem živeti v jasnih in svetlih predelih, kjer še edino tebe pogrešam... Tebi je v tvojem življenju dano tako neizmerno veliko Gospodarjeve milosti, pri čemer je zaradi tega zavedanja tudi moje življenje postalo lepo, tako da jaz z veseljem izpolnjujem moje dejavnosti in obenem tudi lahko živim povsem blizu tebe. Jaz opazujem tvoje delo in ti dajem znake, kolikor je le mogoče. Namreč to, kar je z duhovnim delom nastalo preko tebe, pričuje o Odrešenikovi ogromni Ljubezni do ljudi, zaradi česar se Mu jaz vsak dan in vedno zahvaljujem za to, da te je s tako veliko Ljubeznijo odpeljal na pravo pot. Vsi mi, ki smo okoli tebe, želimo biti ob tebi v težkih dnevih in v dnevih notranje borbe. Toda sedaj ti tvoja babica želi reči nekaj besed. Otrok, čutim tvojo bližino in ti prinašam poslovilni pozdrav v rumenih rožah. Čakaj name pojutrišnjem...

Tam, kjer jih je tako veliko zbranih, je tudi moj duh vedno blizu tebe. Otrok moj, današnji dan je pomemben: velika Gospodarjeva dobrota nam je odobrila, da te ščitimo, tako da smo vsi srečni zaradi te naloge... mi namreč beremo vse tvoje zapise, preko katerih prejemo tako neizmerno veliko (*Efežani 3:10*)... In sedaj nam je Gospodar dal dovoljenje, da ti smemo pomagati v tvojem življenju, ko je to nujno, kar pa nam daje veselje, če smemo imeti delež pri tvojem celotnem duhovnem delu. Mi ti bomo pomagali pri delu tvojih rok, da tako delo ne bi utrpelo nikakršne škode, pri čemer ti bo vedno zagotovljena nebeška podpora, ko tvoja roteča molitev pride do nebeškega Očeta. Sedaj se poslavljamo od tebe in prosimo Gospodarja za Njegov blagoslov zate. AMEN

BerthaDudde, št. 0837, 30. marec 1939

BLAŽENA SREČA V ONOSTRANSTVU (HIŠA)...
OPOZORILO O NAPREDKU TEGA DELA...

V daljavi sredi prekrasnega vrta stoji neka hiša. Nad celotno okolico se kot oblak razprostira svetlikajoča meglica. In ta hiša, ki je preplavljena s svetlobo, je resnično prekrasna za videti; pripravljena čaka za sprejem in čaka njene stanovalce... In globoka tišina obkroža tistega, ki je pripeljan v hišo, tišina, ki blagodejno vpliva na stanovalca, ki je zapustil Zemljo z vso njeno težino in trpljenjem... Poglej, to je mesto, kjer srci ponovno najdeta eden drugega, kjer je mogoče (*ob*)čutiti Ljubezen v vsej krasoti (*prijetnosti*), kjer izginejo leta ločenosti, pri čemer se začinja novo življenje v harmoničnem združevanju bitij, ki se ljubita. In ko je zemeljsko potovanje prineslo zrelost duši, jo že pri vstopu v večnost sprejmejo svetlobna bitja in jo odpeljejo v njen sedanji dom, pri čemer pa je ona svobodna in neobremenjena, tako da sta tam, kjer ona živi, svetloba in Ljubezen... In to, kar je ona že dugo držala v pozabi, se prebujata v novo življenje; to, kar je globoko dremalo v srcu na Zemlji, se dviga v višine v nezamisljivi polnosti, pri čemer duša šele sedaj živi pravo življenje... ona se nahaja v Ljubezni. In ko pride čas osvoboditve iz okovov telesa, potem je duša sprejeta in odpeljana čez v večno kraljestvo, v novo domovino, ki predstavlja izpolnitev najglobljega hrepenenja. Potrebno je še narediti kakšen korak, preden se znajdeš pred vrati hišice... vendar pa moraš ti vedno videti pred seboj dom, kateremu se približuješ... Poglej, namreč tisti, ki te čaka, poln Ljubezni gleda proti svoji nevesti... On te gleda, kako stojiš v sončni svetlobi in gledaš v nebo... to je njegova molitev in rotnenje, da te vedno vodi Očetova roka... Našlo se je tako veliko prijateljev, ki ti želijo pomagati, ker je danes moteno prejemanje preko neplemenitih (*hudobnih*) duhovnih bitij, ki ne morejo prenašati tvoje vztrajnosti. Oni si prizadevajo, da postaneš ravnodušna, pri čemer se na vse načine trudijo, da ti onemogočijo tvoje duhovno delo. Vendar pa so ravno tako na tvoji strani dobra bitja, ki krepijo tvojo voljo za to, da boš vedno znova predana (*požrtvovalna*). In tako usmeri pozornost na to, da ti je čisto zaradi osebnega razloga danes lahko objavljeno, kakšna blažena sreča te čaka v onostranstvu, da ti mora to dati spodbudo, da vse bolj goreče nadaljuješ s svojim delom, ker ne sme priti do nikakršnega zastoja, zaradi česar ti bo tudi dana obnovljena moč za delovanje za Gospodarja. Ne dovoli biti motena na nikakršen način, tako da zavrne vsakršno odvrčanje; to je namreč nenehno zbiranje (*nabiranje*) duhovnih dobrin, pri čemer pa ne sme priti do prekinitve prejemanja in mora biti izpolnjena vsaka praznina tvojega znanja z modrostjo od zgoraj, katero ti želi z vso Ljubezni dostaviti nebeški Oče. In tam, kjer bi telo lahko postalo šibko, bo duhovno nadomestilo tvojo slabost. Združi se v molitvi z Božanskim Odrešenikom (*Jezusom Kristusom*) in On ti bo dal eliksir za vsako

telesno šibkost. Ko Odrašenik skrbi za tvoje trpljenje, se ti ni treba bati nikakršne nevarnosti, niti fizične niti duševne. Vendar pa moraš ti priti k Njemu v molitvi, pri čemer moraš ti prositi moč od Njega, Ki pa je vedno pripravljen pomagati tistemu, ki se s polnim zaupanjem obrne na Njega. In tako je ta vera trdno ukoreninjena v tvojem srcu; ti si osvobodjena celotnega fizičnega trpljenja, pri čemer si potem lahko dvakratno blagoslovljena za delo v službi za Gospodarja. AMEN

4. Poglavje

»Problem« seksualnosti... Samostansko življenje... da ali ne?!

Seksualni nagon in njegov Božanski namen... Velika nevarnost za dušo, če se nebrzdano prepušča telenemu poželenju... Podedovan greh...

BerthaDudde, št. o850, 5. april 1939

ČUTNA VZNEMIRJENOST... SPOČETJE... NAMEN...

To, kar najbolj vznemirja ljudi, je sprejemanje učenja o spodobnem načinu življenja, pri čemer je mišljeno odrekanje vsaki telesni čutni vznemirjenosti (*čutni zanesenosti*), kjer ni motiv volja za ustvarjanje novega življenja. Ta nagon je izjemno močno razvit, da bi se ravno na tem lahko preizkusil največji odpor volje, pri čemer pa se le maloštevilni borijo proti temu telesnemu poželenju. Oni popuščajo spodbudi telesa, pri čemer težijo k nenehnemu zadovoljevanju, s čimer pa povzročajo tako veliko škodo duši, ker sedaj ne morejo več čisto duhovno iti naprej tam, kjer je volja, da bi premagali ta poželenja, oslabljena.

Povsem naraven proces spočetja človeka je z najbolj modrim pogledom Božanskega Stvarnika povezan s telesnim ugodjem (*zadovoljstvom*), da bi ono vedno znova dajalo spodbudo za oploditev, pri čemer je preko tega dana priložnost dušam, da vstopijo v življenje na Zemlji. To je edini namen združitve moškega in ženske, katerega pa je potrebno dobro preučiti, ***pri čemer je potrebna kontrola, kolikor je le mogoče preko nepopustljive vzdržnosti (abstinence) in samoodrekanja...***

BerthaDudde, št. 6127, 6. december 1954

BORBA PROTI SAMEMU SEBI, POŽELENJA IN NJIHOVO PREMAGOVANJE...

Umrtvite svoje telo, če želite dati življenje vaši duši... Tega se ne sme razumeti tako, da morate vi trpinčiti svoje telo, mučiti sebe (*kazniti se, bičati se, prizadejati sebi bolečine*) ali sami sebe pohabiti, ker bi to edinole pričevalo o pomanjkanju razuma, zaslepljenem človeškem razmišljanju in nespoštovanju tega, kar sem vam Jaz dal kot Stvarnik, kar bi pomenilo nespoštovanje dela svojega Stvarnika... Jaz zahtevam od vas to, da umrtvite telesna poželenja (*Kološanom 3:5*), da vi premagate sami sebe, da ne zadovoljujete telesna poželenja, ki služijo edinole telesu, pri čemer povzročate ogomno škodo vaši duši. Ta borba proti telesnim poželenjem je resnično težka. Ona zahteva vso vašo voljo, da bi se odrekli; ona zahteva prostovoljno odrekanje, da se odrečete temu, kar

vam vzbuja poželenje (*slo, strast*). To je resnično borba, za katero vi potrebujete moč, katera pa vam priteka, če le resno nameravate doseči popolnost... če vi resnično nameravate doseči cilj na Zemlji, da postanete popolni. Vaša popolnost je namreč odvisna od stanja vaše duše in ne od stanja vašega telesa. Telo in njegove strasti pa so vam (*do*)dani samo zaradi izpita vaše volje... V času zemeljskega življenja telo želi biti na prvem mestu, želi se dokazati in zadržati vse njegove zahteve, pri čemer pa so vse njegove želje in poželenja primerne edinole za to, da potisnejo stran želje duše, ker se vedno znova javlja in želi prepričati človekovo voljo, da mu priskrbi zadovoljitev. Vendar pa se duša ne more odkrito izraziti, če želi, da bodo misli usmerjene nanjo; te misli bodo potem kaj hitro potisnjene stran, pri čemer je potrebna velika moč volje, da bi se usmerilo pozornost na njih in zaradi njih zanemarilo telo... Za to je potrebna moč volje, tako da se mora človek boriti proti telesnim poželenjem, proti vsemu, kar zadovoljuje telo in je torej nekoristno za dušo. Jaz vas pozivam v to borbo proti samih sebe... ker edinole to predstavlja borbo duše proti telesu... Duša je namreč večna, tako da bo edinole ona morala vzeti nase usodo v skladu z njenim stanjem zrelosti, ki pa je torej zelo nizko, če človek najprej poskrbi za telo, pri čemer pušča stradati dušo... Borite se proti vašim poželenjem; umrtvite vaše telo; dajte mu edino to, kar potrebuje za ohranitev življenja... vse ostalo usmerite k vaši duši, ki lahko dozori edinole tako, če se bolj misli nanjo, kot pa na telo... Jaz bom blagoslovil takšno borbo; ona bo na začetku potrebovala vašo celotno moč volje, pri čemer pa bo obenem tudi postajala vse lažja, kolikor bolj vi premagate sebe, ker vas Jaz nenehno oskrbujem z močjo za premagovanje, če si vi le resno želite to... tedaj pa boste vi zagotovo dosegli vaš cilj.

AMEN

Če je namesto tega prisotno prizadevanje, da se izogne največji zemeljski nalogi, tako da se razvratno prepušča edinole telesnim poželenjem, bo le tem kmalu dovoljeno, da postanejo glavna gonilna sila življenja, pri čemer bodo ustvarila nepremostljivo oviro za dušo, ki ne more najti poti navzgor. Ona je preko tega telesnega poželenja trdno zadržana na Zemlji, tako da se ne more povzpeti navzgor; ona nenehno in vedno znova pada nazaj, pri čemer se mora neizmerno boriti zaradi telesnih nagonov, ko zadovolji njegovim nasladam.

Človekovi organi ne smejo kar tako zadovoljiti poželenje, temveč se človek lahko zelo dobro nauči vzdržljivosti in premagati svoje strasti; poželenje namreč raste, kolikor bolj se ga zadovolji, kakor ga je ravno tako potrebno obrzdati (*obvladovati*), če je volja močna in če se človek zaveda, kakšno škodo povzroči duši, ko je telo povsem zadovoljeno. Vendar pa ljudje ne želijo sprejeti tega; ne želijo si postaviti nikakršnih omejitev, zaradi česar napadajo svojo lastno dušo tako, ko ne dovoljo tega, da bi trpelo telo... pri čemer pa povsem zanemarjajo resničen namen njihovega telesa, da ponovno spočnejo človeško bitje, tako da ne škodujejo samo samim sebi, temveč obenem tudi dušam, ki se želijo utelesiti, pri čemer jih prikrajšajo za vstop v človeško telo in tako onemogočijo novo rojstvo (*glej B.D. 2795*). AMEN

***

POHOTNA LJUBEZEN...

Prejmi danes še eno Objavo za krepitev duha, ki se nanaša na Ljubezen, in to iz posebnega zornega kota. Ljudje pogosto opisujejo z besedo »ljubezen« nekaj, kar je sicer v sebi dejansko ravno tako ljubezen, vendar pa je vseeno zelo daleč od tega, kar je ljudem oznanjano... katere prakticiranje bi morala biti človeškemu bitju prva in poslednja naloga. To se nanaša na Ljubezen čutil, katero vi tako pogosto želite dojeti kot pojem Ljubezni. Vendar pa bi vi morali vedeti, da boste po vsej verjetnosti uničili resnično (*pravo*) Ljubezen, če se ne uprete senzualni ljubezni. To je namreč zavajajoča igra, katero uporablja nasprotnik (*Satan*); to je tako rekoč njegovo sredstvo, preko katerega človeška duša preveč pogosto pada v njegovo zanko. Človeško bitje, če se ne upre svojemu fizičnemu poželenju, se popolnoma predaja kontroli zla. To je ljubezen, ki si prizadeva posedovati, ki pa ne bo nikoli sposobna prečistiti človeškega bitja, zaradi česar tudi ne more voditi do združitve z najvišjim Bistvom (*Entiteto*).

Zato mora biti človeško bitje še kako pazljivo, da njegova duša in njen napredek ne bosta v resni nevarnosti zgolj zaradi fizičnega poželenja... on mora vzeti v poštev to, da je veliko težje zatreti to poželenje, ko je enkrat postal odvisen od njega, tako da zaradi tega celotna ljubezen na Zemlji, ki se nanaša zgolj na zemeljske koristi, ne more biti nikoli pravilna pred Bogom... ker je ljubezen, ki ne daje, ampak samo cilja k izpolnitvi svojih zemeljskih poželenj, ravno tako določena za zemeljski uspeh, zaradi česar tudi ni v skladu z Bogom.

Bog namreč upošteva edinole notranji občutek srca; če je ta resnično nesebičen in edino želi dati Ljubezen, ne da bi bilo pri tem lastne koristi, bodo takšna dela Ljubezni tudi pripeljala do nagrade, ki pa je neločljivo povezana z njimi... le ta pa bodo vodila do iskrene združitve z Božanskim Odrešenikom. AMEN

***

»Tretja, četrta, peta in šesta zapoved«, (BD 4979 – Izseček)

»**Ne prešuštvuj...**« To področje je še posebej pomembno, ker zajema vse, kar se nanaša na telesna poželenja; to se tiče čutnega usmerjanja, dejavne izraznosti na seksualnem nivoju. Res je, da sem Jaz Osebnostno to odobril z besedami: »**Bodita rodovitna in množita se...**« (*Geneza 1:28... 1Mz*); Jaz Osebnostno sem ustvaril človeštvo na

način, da telesi moža in žene hrepenita po združitvi, vendar pa je kljub temu končni namen slednjega rojevanje (*spočetje in rojevanje otroka*).

Ker pa ima človeško bitje svobodno voljo, je on odgovoren, da se kontrolira ali pa da se izrazi popolnoma brez samo-kontrole. Kar je po eni strani blagoslovljeno iz Moje strani, je lahko po drugi strani najbolj dobrodošla priložnost za nasprotnika, da osebo primami na greh... čeprav pa se bo človek vedno zavedal tega, ker vsaka seksualna dejavnost, vsaka izpolnitev telesnega poželenja povleče človeško bitje navzdol, pri čemer ga celo postavlja izpod živali, katera deluje edinole po svojem nagonu, ki je v skladu z naravnim zakonom.

Vendar pa ima človeško bitje svojo svobodno voljo, ker se mora naučiti kontrolirati sebe; mora namreč premagati svoje telo (*1 Korinčani 9:27*), da bi pomagal duši, da se povzpne (*dvigne*). Senzualni nagoni (*instinkti*) so največja ovira za poduhovljenje duše. Vendar pa sem Jaz Sam ustvaril človeško bitje na način, da ga telesno poželenje lahko v veliki meri nadleguje, če si on dovoli, da ga le to kontrolira... če nima volje, da se upre skušnjavam, katere pa vedno povzroči Moj nasprotnik...

Zapoved, katero sem vam dal, da ne prešuštujete, je resna... Vendar pa je prešuštvo vsak nečist način življenja, ki resnično predstavlja neko nezakonito obnašanje, ki je v nasprotju z Mojim zakonom reda... zlorabo naravnih procesov spočetja v namen oživljanja človeškega življenja. Dva človeka morata najti eden drugega s čisto, nesebično Ljubeznijo, pri čemer nadaljnje spočetje, ki je rezultat takšne Ljubezni, ne bo nikoli greh, ker se podreja Mojemu večnemu zakonu reda.

Namreč vsaka senzualna strast, ki je brez Ljubezni, je največja nevarnost za dušo, ki bo propadla v duhovno temo, tako da se bo samo z največjo težavo sposobna dvigniti iz nje. Telesno poželenje je sebična ljubezen do najvišje stopnje, ki zaduši celotno nesebično Ljubezen do bližnjega človeškega bitja, ker takšni osebi ni nič sveto; on ne vzame v poštev njegovega bližnjega človeškega bitja in ga ne spoštuje, ampak ga edinole izkorišča... On jemlje to, kar mu ne pripada, pri čemer tako na veliko različnih načinov greši zoper zapovedi Ljubezni do človekovega bližnjega.

Vsak, čigar duša si iskreno prizadeva, da se povzpne, bo ravno tako vedel, da on ne bi smel povsem nebrzdano uživati; on bo namreč (*ob*)čutil, da je njegova duša povlečena navzdol in da bo morala vložiti neverjeten napor, da bi se ponovno povzpela (*dvignila*). Pravilna vrsta zakonske zveze ne bo nikoli naletela na Moje neodobranje, ker drugače Jaz ne bi ustvaril človeštva tako, da se razmnožuje. Meje so namreč lahko z lahkoto prekoračene, pri čemer pa je vsako pretiravanje rušenje zakona, katerega Jaz želim (*uresničiti*) preko naravnega zakona... sobivanja moža in žene v namen razmnoževanja (*reprodukcije*) človeštva...

Vendar pa Jaz poznam človeški značaj (*naravo*); Jaz poznam njihovo šibkost volje in izjemno močan vpliv Mojega nasprotnika... Jaz ne obsojam tistih, ki grešijo; toda dajem jim zapoved v njihovo lastno korist, pri čemer bo vsak, ki ji sledi (*ko jo spoštuje*), obenem tudi ljubil Mene in njegovega bližnjega. On bo potoval po stezi vzpona lažje od tistih, ki v škodo njihove duše dajejo popolno svobodo njihovim telesnim nagonom.
AMEN

***

Po nauku Čiste Resnice je ravno to popuščanje telesnemu poželenju oz. zadovoljevanju čutil, kjer ni prisotne volje (*motiva*) za spočetje življenja, povzročilo padec prvih človekov na Zemlji, Adama in Eve.

Njun greh je bil v tem, da sta se odrekla čisti Božanski Ljubezni zaradi nečiste sebične ljubezni.

BerthaDudde, št. 5967, 28. in 29. maj 1954

PODEDOVAN GREH...

V vas se vedno znova pojavljajo vprašanja, na katera želite prejeti razlage; in tedaj, če se spojite z Menoj, vas lahko prosvetlim, tako da po intimni molitvi poslušate to, kar vam govorim... tako da tiste misli, ki se pojavljajo, doživljate kot Moj odgovor, če vam Jaz ne spregovorim neposredno preko glasu Duha. Vaša težnja in klic, ki Mi ga namenite, vam zagotavljata pravilno razmišljanje... vendar pa brez Mene ne boste v Resnici; brez Mene bo vaša težnja k temu, da prejmete odgovor zaman, ker vas brez Mene izpolnjujejo edinole napačne misli, ki vam jih prenašajo sile od spodaj... to pa zato, ker izključujete Mene, Ki dajem Resnico.

In vedite sledeče: vse dokler niste popolni, vam je lahko dana edinole razlaga v slikah. Nikakor ne bi mogli dojeti neskončne globine Božanske modrosti; nikakor ne bi mogli dojeti Mojega upravljanja in delovanja, ker vam zaradi vaše nepopolnosti primanjkuje moči percepcije, tako da z vašim razumom ne bi mogli najti razlage... ki vam lahko zasije kot blisk, če vas v duhovnem kraljestvu prežame Moja svetloba Ljubezni. Na Zemlji morate prejeti razlago v slikah, ki vam glede na vašo sposobnost dojemanja, razlaga procese v Mojem stvarstvu... tako so vam torej tudi procesi v srcih prvih ljudi lahko razloženi edinole preko zemeljskih pojavov, ki pa so sami po sebi slabe primerjave... ravno zato, ker ste vi sami še duhovno šibki (*na nizki duhovni stopnji zrelosti*).

Vi ste omejeni z naravnimi zakoni, ker si morate z zemeljskim življenjem znova prislužiti popolno svobodo, katero ste si nekoč zapravili z vašim odpadništvom... Zaradi tega sem prvima človekoma omejil njuno voljo, ker sem želel, da najprej spoznata, da sta bila podrejena neki Sili, pri čemer se morata torej prostovoljno podrediti tej Sili... da bi potem kot darilo prejela končno svobodo. Nekoč me niso želeli priznati, in to je bil prvi greh, upor proti Meni, iz Katerega so vsi nastali. Edinole priznavanje v svobodni volji je lahko ponovno prineslo ukinitev tega prvega greha, in Jaz sem želel dobiti to priznavanje tako, ko sem dopustil, da nastane celotno stvarstvo. Zaradi tega sta bila prva človeka opremljena tako, da sta Me še kako lahko prepoznala, čeprav pa nista bila prisiljena na to... tako da je morala to odločiti svobodna volja, ki je morala opraviti preizkus v skušnjavi... (28. maj 1954)

Človekove oči so morale biti usmerjene na nekaj, po čemer sta hrepenela, pri čemer sta ju tako prepoved, kot tudi mamljenje morala spodbujati na odločitev volje... pri čemer pa je razumljivo to, da je bilo mamljenje povezano z obljubo, kateri sta se morala upreti. Prepoved in mamljenje sta izhajala iz dveh strani... šlo se je namreč za to, da se padlo vrne k Meni ali da ostane z Mojim nasprotnikom, da doseže cilj ali da ponovno pade v brezno. Tako sta morala človeka imeti hrepenenje znotraj samih sebe, pri čemer jima je morala biti obenem tudi dana možnost, da lahko ravno tako zadovoljita to hrepenenje... ali da ga pač premagata zaradi višjega cilja: zaradi večne blaženosti z Menoj, ki je tisočkrat večja od zemeljskega poželenja. Ker pa je bila to borba med Menoj in Mojim nasprotnikom za ponovno pridobitev duhovnih bitij, ki so odpadli od Mene, je moral tudi on imeti na razpolago možnost, da vpliva na voljo teh bitij... s to razliko, da jih je on zaslepil z navideznimi dragocenostmi in navidezno srečo, da bi si ljudje zapravili resnično srečo, blaženo življenje v večnosti.

Jaz sem vedel za to skušnjava, zaradi česar sem dal zapoved prvima človekoma skupaj z opozorilom o večni smrti... in to opozorilo je moralo zadostovati za zadušitev vsakega poželenja v ljudeh, da ne bi izgubili življenja. Toda Moj naprotnik (*Satan*) ju je prepričeval v nekaj, kar je nasprotno Mojemu opozorilu... on jima je obljubil življenje. In čeprav sta Me (*s*)poznala kot najvišjo Silo, pa sta vseeno sprejela laž... pri čemer sta tako prinesla smrt na svet...

Toda kaj je bilo to, kar je tako močno razplamtelo njuno poželenje, kateremu sta podlegla? Živela sta blaženo življenje v raju; bila sta gospodarja nad vsemi stvaritvami; vse je bilo podrejeno njuni volji, pri čemer sta se počutila srečno v polnem posedovanju sile in moči. Notranja Ljubezen je spajala prva človeka, in vse dokler je bila prisotna ta Ljubezen do Mene in do partnerja, ni bilo nevarnosti, da bi jima spodletelo na izpitu volje.

Vendar pa je Moj nasprotnik vedel, na kakšen način je potrebno napačno usmeriti to voljo... on jo je preusmeril v jaz-ljubezen tako, ko je dajal lažne obljube, pri čemer je v njihju razplamtel željo, da si sama ustvarita blaženost. Njuna Ljubezen je postala zahtevna, sebična in nizka Ljubezen, pri čemer sta ponovno padla pod oblast tistega, od katerega bi se morala osvoboditi, kar pa bi tudi lahko naredila, samo da sta svoje hrepenenje podredila Moji zapovedi.

Vi ljudje bi morali razumeti... da še ni prišel čas, da bi Jaz dal blagoslov prvemu človeškemu paru... zaradi česar je postal grešen... ker to, kar se prilagodi Mojemu načrtu odrešenja, namreč ne more biti grešno. To, kar se zgodi v zakonskem redu, ne more biti greh... tako da proces spočetja (*razmnoževanja*) ne more biti v nasprotju z Božansko ureditvijo. Vendar pa zadovoljevanje čutil, brez volje za spočetje življenja, ni Božansko delo Ljubezni, temveč je to pohotna ljubezen do sebe s strani Mojega nasprotnika (*Satana*), ki pogoltno človeka in ga navsezadnje nažene, da je popolnoma pod njegovim nadzorom.

Prva človeka sta bila žrtev te napačne (*lažne*) ljubezni, tako da je bila ta ljubezen greh, ki pa je bila ponovno podobna prvemu grehu prevzetnosti (*ponosa*)... ki se ni želela podariti (*dati sebe*), temveč je želela posedovati, zaradi česar je bila dediščina njenega stvarnika (*Luciferja*)... in ni imela ničesar skupnega z Božansko Ljubeznijo... (29. maj 1954)

Božanska Ljubezen počiva kot iskra v vaših srcih in se lahko razvname do največjega žarenja. Vendar pa je cilj Mojega nasprotnika bil in ostaja ta, da preobrne to Ljubezen, kar pa mu je tudi uspelo narediti. Čisto, Božansko je bilo onečiščeno in spremenjeno v jaz-ljubezen (*sebično ljubezen*), ki pa si več ne zasluži, da se jo imenuje Ljubezen in je lahko edinole poželenje, sebičnost in samoljubje, pri čemer je sposobna storiti vse, kar zahteva od nje Moj nasprotnik. In tako je delo razmnoževanja postalo sredstvo za Mojega nasprotnika, s katerim si je pridobil brezšteviline duše, kar pa se nikakor ne bi moglo zgoditi pod Mojim blagoslovom... kjer bi Božanska darujoča in osrečujoča Ljubezen morala doživeti svoj vrhunec pri nastajanju novega življenja.

Torej padec v greh se je zgodil zaradi odrekanja čisti Božanski Ljubezni zaradi nečiste sebične Ljubezni... Božanska iskra je bila zadušena zaradi Satanovega vpliva, pri čemer jo je zamenjal ogenj, ki je požirala vse, kar je plemenito in čisto. Čutila so bila vzburljena do največjega poželenja, kar pa nikakor ni več ustrezalo Mojemu dejanju stvarstva... kakor to ravno tako ni bilo onemogočeno zaradi svobodne volje Mojega nasprotnika, kot tudi Mojih stvaritev... ker je še vedno stvar volje vsakega posameznega človeka, ali se bo uprl Satanovi skušnjavi... Torej delo oploditve ni padec v greh, temveč je greh pohotna, napačna in grešna ljubezen, ki jo vsiljuje Satan.

Tako se je neko dejanje, gledano v Božanskem smislu, sprevrglo v igro nečistih duhov... Mojemu nasprotniku je bil dovoljen pristop k nekemu dejanju, pri katerem sem želel biti Jaz Osebnost z ljudmi s Svojim blagoslovom, da bi v njih povečal čisto, Božansko Ljubezen, ki bi morala obenem tudi vplivati na novoustvarjena bitja, pri čemer bi torej nastala človeška generacija, ki bi na vse bolj jasni svetlobi našla pot nazaj k Meni, brez muke in trpljenja, ki bi se v kratkem času odrešila preko Ljubezni, ker bi morala spoznati Mene Samega tam, kjer bi zasijala Ljubezen...

Prva človeka bi lahko opravila ta izpit volje... toda ker sem se boril s Svojim nasprotnikom za njuni duši, mu nisem mogel preprečiti tega, da uporabi sredstva, da bi si zagotovil zmago. Šlo se je namreč za vrnitev Mojih stvaritev v popolnoma svobodni volji... česar pa jima ni uspelo, tako da sta celotnemu človeškemu rodu prinesla usodo, katere se ni mogel več sam osvoboditi... vse dokler Človek (*Jezus Kristus*) ni uresničil dela s čisto Božansko Ljubeznijo... s katerim je odkupil (*odrešil*) celotno človeštvo, tako da mu je ponovno odprl vrata navzgor... Ljubezen je namreč priborila zmago, tako da Ljubezen ne bo odnehala, vse dokler poslednje odpadlo bitje ne najde poti nazaj k Meni. AMEN

.....2.....

*Bog bo na določen način ocenil stopnjo Ljubezni,
ko se dva človeka združita povsem telesno... Ta stopnja Ljubezni pa pogojuje to,
ali bo telesna združitev prinesla blagoslov ali pa ne bo obstala pred Bogom...*

BerthaDudde, št. 2473, 14. september 1942

TELESNOST... ZEMELJSKE ZAHTEVE... DEJAVNOST V LJUBEZNI...

Vi ljudje vidite v telesnosti (*senzualnosti, telesnemu poželenju*) izpolnitev vaših telesnih zahtev in hrepenenj, pri čemer se tako prepuščate zemeljskim užitek in nasladam. Vendar pa to, kar pomaga telesni blaginji (*ugodju, zadovoljevanju, lagodju*), duši ne koristi kaj dosti, ker duša lahko napreduje v razvoju edino tako, da ona ne popušča telesnim poželenjem, da se ona prostovoljno odreče vsemu, kar zahteva telo za svoje zadovoljevanje...

Človek mora biti dejaven v Ljubezni... tako da mora on vedno pomagati svojemu bližnjemu v vsakršni telesni in duševni težavi. Resnična Ljubezen bo vedno želela dajati, pri čemer mora biti potem tudi vedno pripravljena delovati v Ljubezni, če bližnji potrebuje pomoč in če trpi zaradi pomanjkanja. Takšno stališče je ravno tako

odločujoče za dozorevanje duše. Bog bo na določen način ocenil stopnjo Ljubezni, če se dva človeka povsem telesno združita. Človek lahko vedno deluje vzgojno in oplemenjujoče na bližnjega, tako da je volja za slednje odločilna za to, ali bo telesno spajanje blagoslovljeno ali pa ne bo moglo obstati pred Bogom...

Božanska Ljubezen, usmiljenje in potrpežljivost prakticirajo največjo popustljivost (*mehkobo*) z ljudmi, še posebno s tistimi, ki Bogu izrazijo svoje slabosti, pri čemer Ga prosijo za moč... Vse dokler namreč človek pripada Zemlji, je tako tudi večje njegovo zemeljsko hrepenenje, kakor ga je obenem tudi težje premagati. Toda kolikor bolj se človek bori, da bi premagal zemeljska hrepenenja (*hlepenja, poželenja*), toliko bolj očitno mu priteka moč, da se lahko upre zemeljskemu hrepenenju, ne da bi pri tem prekršil Zapovedi Ljubezni do svojega bližnjega...

Ljubezen je namreč prvi pogoj (*1 Korinčani 13:3*)... Človek, ki ljubi, si bo vedno prizadeval, da bo imel drugi korist od tega, pri čemer bo storil vse, kar se zahteva od njega (*1 Korinčani 7:4*); Ljubezen namreč vedno daje, tako da človek, ki je poln Ljubezni, nikoli ne misli na samega sebe. (*Pri*)srčna Ljubezen bo Bogu vedno prijetna, tako da je stopnja pripravljenosti za dajanje odločujoča za višji razvoj duše. AMEN

.....3.....

Samostansko življenje... da ali ne?!...

BerthaDudde, št. 1027, 29. julij 1939

SAMOSTANSKO ŽIVLJENJE?...

(v zvezi s prejšnjim pogovorom)

Čim se v življenju ženske duše začne dogajati sprememba, se obenem tudi poveča sposobnost za duhovno dojetanje, pri čemer ima lahko vse, kar doživi v svetu, dodaten učinek na stanje duše. V določenih letih nekateri naravni zakoni vplivajo na človeško telo tako, da se jim ono ne more upreti, ne da bi pri tem utrpelo poškodbe... Ta strast je učinkovita in nujna, da bi se ohranilo spolnost človeškega bitja, ki pa je v zameno povsem nujna za rojevanje (*razmnoževanje*). Vse dokler se jasno izraža ta nagon, vse dokler mu oseba vedno želi ustreči, se ne bo javilo dušino hrepenenje po duhovni hrani... To postaja bolj razumljivo, ko se začenja zmanjševati hrepenenje človeškega bitja po fizičnem zadovoljevanju naravnega nagona. Že to sâmo hrepenenje sâmo po sebi omejuje človeško bitje na Zemljo, kot da bi bil v okovih... on

se ni sposoben duhovno dvigniti, zaradi česar postane vprašljiv razvoj njegove duše. Zato ni mogoče vzpostaviti nobene čiste, Bogu-prijetne povezanosti iz Zemlje do duhovnega sveta, vse dokler telesno poželenje še naprej želi izpolniti njen naravni nagon, ker se ta dva sveta ne moreta pomiriti med seboj. Četudi je Sam Bog postavil ta nagon v človeško bitje, pa ima on ravno tako možnost, da se mu prostovoljno upre. Takrat, ko se mu ljudje prepuščajo brez oklevanja, bo duši onemogočen vzpon (*napredek*)... medtem ko bo tudi vsak upor proti temu poželenju razrahljal okove duše... tako da je izredno koristno to, ko se človeško bitje bori proti svojim poželenjem, ko mu je dan čas ta to. Predajanje temu nagonu je bilo zasnovano s strani Boga samo v namen ustvarjanja novega človeškega bitja, tako da mora vsaka oseba vložiti napor, da živi čisto življenje, ker bo le to duši zagotovilo neslutene duhovne prednosti. Ko enkrat premagate ta fizični impulz oz. ko se mu uspešno uprete, pri čemer zadovoljevanje telesnih poželenj ne žene več duše v omejeno stanje, je ona svobodna, da poleti kvišku, pri čemer bo ona lahko neovirano vzpostavila stik z duhovnim svetom. Človeškemu bitju je bilo vsakič, ko se je uprl, zagotovljeno, da to premaga v življenju, tako da je veliko bolj priporočljivo, da se je uprl in zoperstavil svetu z vsemi njegovimi nasprotovanji, kot pa da se mu je zavestno izognil. Oče na nebesih pozna vsako hrepenenje in stopnjo Ljubezni do Njega, tako da bo On ravno tako zagotovil skušnjave Njegovim otrokom, da bi preveril njihovo voljo do odpora, in to bi vam moralo zadostovati... (*premor*)

***

BerthaDudde, št. 1028, 29. julij 1939

SAMOSTANSKO ŽIVLJENJE?...

(v zvezi s prejšnjim pogovorom)

Ko je obstajala možnost, da bo popustila moč odpora, je bila postavljena naravna omejitev, tako da duša lahko pričakuje pomoč, če je prešibka, da bi lahko sama od sebe trdno stala. Namen ženske v življenju predvsem vključuje skrb in nego, pri čemer ona prejema moč, da to naredi v enaki meri, v kateri ona izraža njeno Ljubezen, tako da obstaja sfera dejavnosti posebno za žensko na Zemlji, ki duši nudi bogate priložnosti za dozorevanje. Ni potrebno strogo omejiti njenih obveznosti tako, da bi na Zemlji živela v izoliranosti, ker bi tako ustregla Gospodarju. Vsakemu, ki želi delati v večjem obsegu v službi Ljubezni do bližnjega, bo ponujena ustrezna priložnost za to v svetu zunaj. Zato ni koristno za dušo, če je osebi vsiljena služba, ki je sicer vestno opravljena, toda samo kot vrsta osebne obveznosti... pod pogoji, ki izključujejo možnost zavrnitve ali neizpolnjevanja te obveznosti, tako da delo služenja v Ljubezni ni vedno v skladu s svobodno voljo osebe. Volja osebe, ki se postavi v takšno obvezujočo situacijo, je lahko brez vsakršnega dvoma dobra, pri čemer so njene namere še kako lahko takšne, da

popolnoma posveti njeno življenje Gospodarju in Odrešeniku. Vendar pa ona ni vzela v upoštevanje tega, da lahko vsak izkoristi in razvije njegovo zemeljsko življenje sredi svetovnega dogajanja, kjer ji bo ponujenih več kot dovolj priložnosti za dejavno Ljubezen do bližnjega. AMEN

***

BerthaDudde, št. 0391, 29. april 1938

LOČENOST OD SVETA... SAMOSTAN?...

Vse vaše skrbi vrzite na Gospodarja (1 Peter 5:7)... Poglejte, Jaz bom lahko odstranil vse vaše trpljenje, samo če hodite za Menoj; in tako boste v času notranjega izgrajevanja (*oblikovanja*) vedno prejeli moč, ki jo imam Jaz vedno pripravljeno za vas, pri čemer boste spoznali, koliko je Oče blizu vas, če Ga le prosite... ker vam Jaz želim dati vse, kar si želite. Hčerka Moja, poglej... trpljenje sveta je posledica greha sveta... če se potrudite za Božje plačilo, potem ste veliko manj izpostavljeni trpljenju na Zemlji... tedaj morate nositi samo to, kar prostovoljno vzamete nase iz Ljubezni do bližnjih, da bi zmanjšali njihovo trpljenje, pri čemer Jaz to trpljenje dvakratno blagoslavljam. In če sedaj živite samo v tej veri, da boste vstopili v Božjo slavo, ne da ste pri tem dosegli končno zrelost... če sicer resda stremite k popolnosti duše, pri čemer pa se želite izogniti svojemu trpljenju na Zemlji, boste težko vstopili v to stanje, ki vas bo povzdignilo do Bogu-podobne stvaritve. Tisti, ki sodeluje pri Kristusovem delu odrešenja, ki nosi križ, ki mu je dan... ki brez godrnjanja in pritoževanja prinaša vse svoje trpljenje Božanskemu Odrešeniku, se nenehno nahaja v Božanski milosti, tako da bo njegov odhod iz tega sveta veličasten. Zaradi tega vam tudi nisem dal naloge, da se umaknete iz sveta, v katerem povsem zagotovo povsod preži nevarnost, ampak morate vi voljno vzeti nase ta križ sveta, postati močnejši v nevarnostih, jih premagati in pokazati vaš primer bližnjemu kot zmagovalec nad svetom... morate si poizkušati pridobiti Gospodarjevo dobroto in Njegovo usmiljenje, ki vas opremlja z nujno močjo in milostjo, da bi se lahko soočili z vsemi zahtevami sveta in se tako obenem tudi osvobodili vaših okovov. Jaz namreč dajem vsakemu Svojo milost; vsak otrok lahko neizmerno črpa iz izvora Moje milosti Ljubezni, pri čemer vam je tako dana moč, da se lahko uprete svetu... Otroek Moj, poglej! V naravi delujejo tako zelo različne sile... Gospodar pa jih vse izkoristi, da bi ljudem dal priložnost za dozorevanje. Namen teh naravnih sil je ta, da v človeku prebudijo in oblikujejo pojem za dobro in hudobno... zaradi česar so tako tudi dovoljene nevarnosti sveta, da bi izbrali končno smer... dobro ali pač hudobno. Stremljenje k osvoboditvi duše iz okovov, kot tudi sam postopek tega morata biti storjena v povsem svobodni volji, pri čemer pa je zato potrebno tudi hudobiji (*zlobi*) dati priložnost, da deluje. Če namreč duša ne bi poznala hudobije, bi bilo stanje popolnosti brez borbe veliko manj vredno od tistega, ki je doseženo z

nenehno borbo... vsaka življenjska situacija resda ponuja dovolj priložnosti za borbo proti hudobiji, vendar pa bo sila teme prevladovala v svetovnem vrvežu... ona bo iz vseh strani poizkušala priti do zemeljskega otroka, tako da bo vrednost neke takšne duše veliko večja... Ljubezen zemeljskega otroka do Mene, Stvarnika in Odrešenika je dobro pričevanje za vse, ki Mi želijo služiti. Vendar pa bi bilo neko takšno življenje v osami, kjer ni Ljubezni, samó beg iz okolice, ki je ustvarjena za človeka v namen njegovega lastnega izpopolnjevanja, ki pa bi v tem primeru ostal brez blagoslova za človeka... ker bi se tako temu izognil, pri čemer ne bi premagal meril in skušnjav... In ohranjati Ljubezen do Božanskega Odrešenika sredi svetovnega vrveža je resnično izjemno čudovito... iz te Ljubezni odpovedati se zemeljskim zadovoljstvom in poželenjem že na Zemlji rojeva otroka, ki razveseljuje Boga, katerega Oče skrbno varuje in ga z Očetovsko Ljubeznijo vodi preko vseh življenjskih ovir. Ljudje na Zemlji bi se morali zavedati, da ste vi izbrali to utelešenje na Zemlji... da ste bili pripravljene vzeti nase vse težko na Zemlji, da bi dosegli stopnjo Božjega otroštva, ki bi vas moralo oblikovati v Bogu podobna bitja... Če se sedaj upirate usodi, ki vam je dana, potem ni za obsoditi vaše svobodne volje, da imate zagotovo ravno tako dober namen služiti Meni... vendar pa vi sami sebi odvzimate možnost, da bi dosegli to stopnjo popolnosti, ker ste se zavestno odrekli tej priložnosti. Človek dozoreva in se oblikuje (*toliko bolj*), koliko bolj voljno jemlje nase trpljenje sveta... on tako postaja nosilec križa, pri čemer gre prostovoljno po ozki poti, ki pa ni omejena, tako da jo zopet lahko zamenja široka pot... pot zemeljskih zadovoljstev in užitkov... za razliko od ozke poti, kjer je onemogočen prehod na široko cesto, tako da je prejšnja veliko dragocenejša za vašo dušo, ki hrepeni po svobodi in svetlobi. AMEN

Dodatek

**Molitev za vrlo ženo
in vrlega moža...**

Molitev za vrlo ženo

»Ljubi Jezus, prosim Te, da mi pošlješ vrlo in dostojno ženo, ki bo iskrena in močnega karakterja, ki bo krona mojega življenja (*Pregovori 12:4*), ker jaz vem, da je tisti, ki najde takšno ženo, našel nekaj dobrega in je prejel milost od Tebe (*Pregovori 18:22*)!

Prosim Te za modro in pametno ženo, ki je polna razumevanja, ker ona (*takšna*) lahko pride samo od Tebe (*Pregovori 19:14*)!

Ljubi Jezus, prosim Te za ženo, ki je sposobna, inteligentna in polna vrlin (*Pregovori 31:10*), ki me bo tolažila, hrabrila in mi izkazovala dobroto vse dni svojega življenja (*Pregovori 31:12*)!

Prosim Te za ženo, katere nakit ni zunanji, v spletnju las, v navešanju zlatega nakita in oblačil, ampak naj bo to rajši skriti človek srca v nepropadljivosti krotkega in tihega duha, ki je dragocen v Tvojih očeh (*1 Peter 3:3, 4*)!

In hvala Ti za to, moj nadvse dobri Jezus, ker je takšna žena resnično dar iz nebes in je dragocenejša od dragulja, njena vrednost pa je daleč nad biseri (*Pregovori 31:10*)!

Mene pa, prosim Te, pazi pred vsakršno slepoto in mi daj modrosti, da v njej iščem in prepoznam tisto notranjo lepoto, ker sta šarm in ljubkost zavajajoča pri ženi, lepota pa je prazna, ker ne traja dolgo; toda žena, ki se Te boji oz. katere glavni cilj je ta, da Ti ustreže (*da živi po Tvoji volji*), je resnično vredna hvale (*Pregovori 31:30*)!«

(Sestavil Lorens N., glede na »Razširjeno različico Biblije«)

Molitev za vrlega moža

Ljubljeni Jezus, prosim Te, da mi v življenje pošlješ vrlega moškega, pravega vernika, ki je Tvoja podoba in ki bo ohranjal Tvojo slavo (*1 Korinčani 11:7*); moža, ki me bo ljubil kot samega sebe in se bo pripravljen žrtvovati zame; moža, ki me bo hranil, ščitil in negoval, tako kot tudi Ti Cerkev (*Efežani 5:25-29*)!

Jezus, prosim Te za moškega, ki me ne bo oženil zaradi poželenja (*sle, strasti*), ampak iz resnice, da skupaj doživiva starost (*Tobit 8:7*); moža, ki bo obziren do mene kot do slabšega spola in ne bo osoren do mene (*Kološanom 3:19*); moža, ki bo živel z menoj v časti, da bova skupaj deležna milosti življenja (*1 Peter 3:7*)!

Dragi Jezus, prosim te za moškega, ki ne bo »mamin sin«, ampak bo pripravljen »zapustiti« očeta in mater, da bi se mi pridružil s celim svojim bitjem, da bi lahko postala ENO TELO, tako kot je to tudi Tvoja volja (*Geneza 2:24; Matej 19:6*); moža, s katerim bom rojevala otroke (*1 Timotej 2:15*), ki so resnično Tvoj dar in Tvoja nagrada (*Psalms 127:3*)!

Ljubljeni Jezus, prosim Te za moža, ki bo trezen, razumen, urejen, gostoljuben, zmožen za poučevanje; nikakor ne pijanec in pretepač, ampak prijazen; ne sme biti prepirljiv in lakomen po denarju; svoj dom mora dobro voditi, otroci mu morajo biti podrejeni in v vsem spoštljivi (*1 Timotej 3:2-4*); vzgajati jih mora v Gospodovi vzgoji in opominjanju (*Efežani 6:4*)!

Hvala Ti Jezus, ker si slišal to molitev. Jaz vem, da je to prošnja po Tvoji volji, tako da nimam nikakršnih dvomov, da ne bi bila uslišana.

(*Lorens N.*)

Očetove Besede... Razlaga imena BERTHA DUDDE

Vsi voljni otroci Me nosijo v svojih srcih in sledijo Mojemu Duhu, ker so Me njihove duše prepoznale. In ti, otrok Moj boš vedno slišala Moj glas, ko Mi žrtvuješ svoj čas, in Moje delo ne bo brezuspešno zate. Ure, v katerih si v strahu, da ti primanjkuje potrebne moči, da bi delovala za Mene, se bodo skrajšale. Kmalu boš dobila poslanstvo, katerega boš z Mojo pomočjo z lahkoto uresničila. Tvoja Vera, Ljubezen in volja bodo postali veliki, ker bom Jaz Osebnost tvoja nagrada... h kateri boš goreče stremela.

Otrok Moj! Vse, kar bo človeštvu razodeto preko tebe, je skrito v tvojem imenu:

B – (Busse) – Morajo narediti **pokoro** za svoje grehe.

E – (Erkennen) – **spoznati** svoje poreklo.

R – (Rastlos) – **neprekinjeno** delati na svoji duši.

T – (Tätig) – biti **dejavni** v Ljubezni.

H – (Horchen) – **poslušati** glas v svojem srcu.

A – (Allen) – odreči se **vsem** svetovnim užitek.

D – (Demütig) – **ponižno** se podrediti Očetu na nebu.

U – (Um) – neprestano moliti **za** Milost.

D – (Dienen) – **služiti** Stvarniku Neba in Zemlje.

D – (Dienen) – **služiti** svojemu bližnjemu v Ljubezni.

E – (Ehre) – in **slaviti** Mene, Očeta na nebu, na veke vekov.

Dojemi to, da Mene ne morejo najti tisti, ki iščejo svet. Vendar pa bom Jaz tiste, ki Me iščejo, srečal in jim razodel Sebe... vsak, ki se Mi preda, Me bo posedoval. In tisti, ki moli za Mojo milost, se nahaja v Moji milosti, ker resnično razumeti Mojo Besedo je dar milosti Moje Ljubezni...

Zato se pripravi, da prejmeš Moj dar kot znak Moje Ljubezni. Otrok Moj, poskrbi za svojo dušo; spoznaj Mojo Ljubezen in se potruji, da v svojem srcu (*ob*)čutiš najčistejšo

Ljubezen do Mene, ker mora biti vsa nečistoča odstranjena iz srca, v katerem bom Jaz živel. Jaz namreč uživam samo v čisti Ljubezni, v Ljubezni, ki ne išče in ki edino daje sebe... ki je voljna narediti vse, da bi lahko služila... Čista Ljubezen je dragocena kot dragulj; ona s svojo svetlobo osvetljuje svojo okolico, ona prinaša srečo in vedno želi samo dajati... Ko ti takšna Ljubezen preplavi srce, Me boš ti sprejela v sebi in boš v svojem srcu nosila Mojo podobo, kar pa bo zate največji blagoslov že v času življenja na Zemlji.

Karkoli ti je določeno, medtem ko Moja Ljubezen skrbi zate, mora to še ostati skrito od tebe; ti namreč dosegaš stopnjo zrelosti (*popolnosti*) samo z neprestanim stremljenjem k Moji Ljubezni... Tebi koristi to, da iz globine svojega srca kličeš Mene in Mojo prisotnost... ko se v iskreni molitvi priporočiš svojemu Odrešeniku... Jaz se bom pojavil... nepričakovano... in se vselil v prebivališče, katerega za Mene pripravlja tvoja Ljubezen, in prinesel bom blaženo srečo tistim, ki v Mene verujejo in Me ljubijo... Jaz namreč ne bom dovolil, da Moji otroci, ki se Mi predajo, živijo v pomanjkanju; in Jaz jim bom razodel Sebe ob ustreznem času. AMEN

To Razodetje glede svojega poslanstva je Bertha Dudde prejela 28. januarja 1939. (št. 0763)

V hrvaščino prevedel in sestavil Lorens N.

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.youtube.com/c/ZASTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com